Една нощ
в Париж

Първа глава-Предсказанието

Гледна точка на Жанет.
Времето ставаше все по-мрачно.Светкавицата,която се появи на небето ме накара да побързам да се кача на влака за Париж.
Не можех вече да остана тук и да търпя обидите на мащехата ми.А баща ми вместо да ме защити,ми каза,че съм на 20 години и е време да се омъжа. Затова реших да отида в Париж при Сюзън,най-добрата ми приятелка,с която учихме заедно и деляхме обща стая в общежитието.Аз съм бедна и скромна,а тя е моя противоположност.Богата и щура,винаги пълна с идеи.Когато й се обадих и я помолих да ме наеме като домашна помощница,тя ми каза да отида.Надявам се да работя при нея и да се издържам сама.
Качих се на влака и седнах.Оставаха броени минути до тръгването.Изведнъж в купето влезе една възрастна жена.Огледах я отгоре до долу и се досетих,че тя е от циганките,които обитават малките селца и изкарват прехраната си с отглеждане на добитъци.
Тя започна да моли за храна или пари.Всеки отвръщаше глава от нея и казваше,че няма.Аз разрових чантата си, но в нея освен дрехи друго не бях сложила.Отворих портмонето си и видях,че имам 2 по 10 евро. Когато стигна до мен аз й казах:
-Съжалявам, госпожо, но нямам храна. Ето ви 10 евро да си купите.
Явно за нея бяха доста, защото се зарадва много.
-Бъди благословена, дете мое!
Усмихнах й се и се облегнах, а тя хвана ръката ми. Аз подскочих.
-Искам и аз да направя нещо за теб! Ще ти гледам на ръка. -каза тя и отвори длан та ми.
-Не,не искам. -отдръпнах се аз, но тя отново ми хвана ръката.
-Не се бой! -извади кибрит и запали едната клечка. Обходи с нея ръката ми и се усмихна.
-Ти си родена под щастлива звезда. Предстои ти едно дълго пътуване и един необичаен брак.От вас зависи дали да приемете

и запазите този необикновен съюз.
-Но, какво значи това? -учудих се.
-Съдбата на всеки е изписана на ръката му. Ето, виж.... Бъди сигурна дете, че вие още щом го видите, ще го познаете и ще го пожелаете. Никоя друга воля не изменила това, което съдбата е приготвила за вас.
Жената направи някакви тайнствени знаци, които ми приличаха по скоро на благословия. Прекръстих се с надежда, че в това, което ми каза старата циганка има истина. Усмихнах се леко като усетих влака да тръгва. Каквото и да се случи в големия град, то определено щеше да промени живота ми.
Това е новата ми история. Обещавам, че ще бъде много по-интересна. Ще качвам по една глава през два дни. ☘

2.-Сватбено празненство

Силно се развълнувах, когато слязох на гарата в Париж. Тя беше огромна в сравнение с гарата на село. Влязох в чакалнята и се огледах за Сю, но тя явно щеше да закъснее, както винаги. Седнах на скамейката и зачаках търпеливо. Ето я и нея.
-Госпожице Руво! -тя винаги се отнасяше към мен с уважение. -Само да знаеш какво намислихме със Зейн! И ще го направим още тази вечер.
-Щом бързаш толкова, явно е нещо, което няма да се понрави на баща ви.
-Не ме интересува татко! Решила съм го вече!
-И сигурно аз ще бъда замесена отново!
Защо ли не се учудвам. Тя си е такава. Баща й е сериозен човек, министър във Френския парламент и често отсъстваше. Беше осигурил на дъщеря си всичко необходимо и тя израстна богата, капризна и безгрешна.
-Хайде качвай се в колата, вкъщи ще ти обясня всичко.
* * *
Развълнувах се когато излязах от лимузината и видях великолепното имение на господин Мърфи. Сю ме хвана под ръка и буквално ме завлече вътре. Хвърли палтото на слугата,аз му дадох и своето.
-Хайде, нямаме време! -извика ми тя и хукна като млада сърна нагоре. Аз я последват.
-Кажи ми сега, какви са бъдещите ви планове?
-Със Зейн ще се оженим!
-Нищо чудно в това. Вие от дълго време сте заедно.
-Но това няма да продължи вечно защото ще се оженим тази нощ.
-Това е лудост! -възкликнах аз. -А този Зейн, не е ли син на Джим Малик?
-Да.Татко не го иска за зет, защото с моя баща членуват в две различни партии, които се конкурират. Но моето сърце не се интересува от техните сделки. Ще се оженим и ще заминем на

Малдивите. Ще се върна с нашето дете и ще ги принудя да се сдобрят.
-Откажи се, Сю! Това не е шега!
Тя се засмя с глас. Излегна се на коженото канапе и ме погледна.
-Ти никога ли не си се влюбвала, приятелко?
Постарах се да не обръщам й внимание. Може да изглеждам старомодна, но не бих злоупотребила с нечие доверие.
-Мога само да ви пожелая да бъдете щастливи.
Не одобрявах плана й, но тя е непреклонна.
* * *
Започнахме подготовката за сватбата на Сюзън и Зейн. Сю бе ангажирала и музиканти, слугите готвиха като за световно. Аз бях тъжна, че след два дни щеше да замине. А аз щях да търся работа другаде.
-Не се ли радваш? -прекъсна ме тя.
-Ще остана сама в Париж, без теб!
-Нямаш ли годеник или нещо друго?
Поклатих отрицателно глава. Тя ме задърпа нагоре по стълбите. Измъкна от гардероба два сака с дрехи и ги разхвърли.
-Това е за теб! Облечи се и с малко късмет ще ме последвал!
Не очаквах подобен жест. Роклите бяха нови. Избрах една, черна и прибрана. Не исках да изглеждам като лека жена. Сю ми помогна да се наглася и когато застанах пред огледалото сякаш не бях аз.

* * *
Празникът започна. Разкошната обстановка придаваше блясък и феерия на този гуляй. Петнадест мъже вече стояха на масата и пиеха алкохол като вода. Имаше и дами с разголени рокли, но най-красива беше Сю. Слязохме по стълбите и Сю зае почетното място. Забелязах погледа на мъж със зелени очи. Следеше всяко мое движение с пламенен поглед. Дано това не доведе до нещо лошо.

3.-Предложението

Гледна точка на Хари.
Получих покана от Сюзън и Зейн за парти в чест на сватбата им. Преди седмица имах рожден ден, който не можах да отпразнувам, тъй като имаше проблем с една от петролните ни рафинерии в Щатите. Така днес празнувам двоен празник.
От горния етаж слезе непознато момиче. Роклята й не изглеждаше подходяща за случая, но пък очертаваше женствените й форми. Познавам всички присъстващи дами, но тази не.При първа възможност ще попитам Сюзън за нея. Щом я е поканила значи я познава. Наблюдавах я и не можех да откъсна очи от нея. Тя се обърна и ме забеляза, но май се притесни, защото не ми се усмихна, както правят другите. Отиде и седна при Вирджиния и Мелинда, но не говореше с тях. Срамежлива е!
Отидох при Сюзън и я попитах:
-Кое е това момиче?
-Казва се Жанет Руво, французойка е! Моя най-добра приятелка! Харесваш ли я?
-Омъжена ли е? -попитах аз пренебрегвайки въпроса й, но тя разбра.
-Защо не я попиташ лично? -попита ме тя с лукава усмивка на лицето. Отиде при музикантите и поръча любовна балада.Отидох при госпожицата и подадох ръка.
-Един танц,красавице?
Тя ме погледна и мило се усмихна. Каква хубава усмивка! Даде ми ръка и се присъединихме към останалите танцуващи двойки. Танцувахме без да се поглеждаме и това ме издразни. Прошепнах в ухото й:
-Защо сте в черна рокля?
-Какво й е на роклята?
-Черна рокля, черна коса, черни обувки. Чудя се дали бельото ви също е черно?!
Тя ме изгледа лошо и се опита да се отдръпне, но аз я върнах отново в прегръдките си.

-Простете шегата ми! Но наистина сте много красива, като мис Франция!
-Благодаря за комплимента!
-Ще седнете ли до мен на масата?
Тя кимна с глава и след танца седнахме един до друг. Исках да я упозная, но приятелите ми непрекъснато ме питаха за щяло и нещяло. Изведнъж Зейн стана и чукна с вилицата по чашата.
-Тази вечер е много специална за мен!Благодаря ви, че сте тук! Ние израстнахме заедно, завършихме заедно и за мен ще бъде чест да се оженим всички в един и същи ден. Така не само ще затвърдим приятелството си, но и на всяка годишнина ще се събираме и ще празнуваме.Съгласни ли сте?
-Дааа!-извикахме тримата,аз, Лиъм и Найл, които бяхме все още ергени.
-Аз ще се оженя за Мелинда! -каза приятеля ми Лиъм. А другия вече беше избрал Вирджиния.
-Аз избирам красивото френско цвете! -огледах се, но я нямаше. -Къде е тя?
-Спокойно Хари,сигурно е в тоалетната! -обади се Сюзън. Станах и тръгнах към тоалетната. Почуках, но нямаше никой. Надникнах в кухнята и в другите стаи, но нямаше и следа от нея. Остана само спалнята. Влязох вътре, тя стоеше пред тоалетката. Видя ме през огледалото и се изправи.
-Защо ме зарязахте, мис Франция? -тръгнах към нея.
-Дойдох да си оправя грима!
-Искам да ви попитам, съгласна ли сте да станете моя съпруга? Тя ме погледна с изненада.
-Не! Вие сте пиян!
-А това дали ще ви убеди?
Докато се усети аз залепих устните си за нейните и видях как тя затвори очи и сякаш омекна в ръцете ми. Отделих се от нея за малко, но я целунах още веднъж, този път по-настойчиво. Тя се отдръпна рязко.
-Това не трябва да се случва!
Тръгна към вратата, но оттам влезе Сюзън. Тя видя приятелката си и влезе.
-Хари приготвяй се! Отчето ни чака!
-Сю! Аз не искам на го правя! -задърпа се тя.
-Не приемам НЕ за отговор. Ти си моя и аз ще се оженя за теб тази нощ! -казах аз,а Сюзън ме успокои, че ще я доведе.

-Не се безпокой Жанет! С него ще си много щастлива!
-Добре, да вървим!

4.-Церемонията

Гледна точка на Жанет.
Не мога да повярвам, че се съгласих на това безумие. Сюзън ме водеше за ръка към лимузината.Преди да се кача в нея тя ме спря.
-Много се радвам за теб, миличка! Късметът ти се усмихна и вече няма да се тревожа за теб. Повярвай ми, с Хари ще бъдеш много щастлива!
Целуна ме и ми даде път да се кача. Хари вече стоеше вътре. Срещу нас стояха Мелинда и нейния избранник. Потеглихме към храма. Хари сложи ръка през рамото ми и ме придърпа към себе си.
-Това което ще направим сега е нещо важно и искам да съм сигурен, че няма да ме изоставиш!
-Нима искаш да се откажеш, г-н Стайлс? -намеси се Мел.
Хари не чу въпроса й и ме попита отново.
-Няма да ме оставите както направихте на масата тази вечер,нали?
-Да, разбира се, че няма! -обади се отново Мел.
-Млъкни,по дяволите! -изкрещя Хари и за миг настана тишина. Той се обърна към мен и ме попита за трети път.
-Няма да ви изоставя г-н Стайлс! Никога!
Сложих ръката си върху неговата и той се усмихна. Взе я и я целуна.
Пристигнахме пред храма. Трите двойки бяхме наясно какво правим само кандидат жениха на Мел пееше някаква странна песен.
Когато застанахме на входа той ме помоли да го хвана под ръка. Бях трогната от този мил жест. Влязохме при свещенника. Зейн отиде при свещенника и му каза нещо, но той не се съгласи. След няколко уговорки най-накрая се съгласи.
-Нека първата двойка да излезе отпред. Всички избутаха мен и Хари. Свещеника започна с реч за семейството, но Зейн го прекъсна.

-Моля ви, по-накратко го направете, че ни се спи.
За около час и четирите двойки бяхме венчани. Според ритуала мъжа трябва да даде пръстен на жена си. Хари извади един свой пръстен и ми го сложи. Тръгнахме да се прибираме, а останалите ни спряха.
-Ами целувката? Трябва да я целунеш, Хари!
И в миг всички започнаха да викат "Горчиво".Хари ме погледна, а аз поклатих отрицателно глава. Докато кажа не той вече залепи устните за моитр. Прегърнах го и отвърнах на целувката му. Всички започнаха да пляскат. Той се отдели от мен и тръгнахме към колата.Мел и мъжа й също дойдоха с нас, защото бяха отседнали в същия хотел. По пътя Хари заспа облегнат на рамото ми. Боже толкова беше красив. Макар, че това което се случи преди малко не беше брак по любов, а сделка, аз чувствах, че го обичам.
Не трябваше да пият толкова много. Хари успя да се качи догоре с моя помощ, а приятелят му се наложи портиера и пиколото да го носят. Влязох в стаята на Хари и го сложих да легне, събух обувките му и го завих.
-Хайде стига си го гледала! Ще имаш на разположение цял живот да го гледаш. Да си лягаме вече.
Оставихме ги да спят и ние с Мел си легнахме. Спомних си думите на старата циганка и се усмихнах. Щастието ми тепърва предстоеше.
Дали е така?

5.Обрат

Гледна точка на Хари.
Събудих се в хотелската стая с някакво момиче и ужасен махмурлук. Това,което намерих в джоба си ме ужаси още повече.Брачно свидетелство,на което пише моето име и това на някакво момиче. Вероятно това, което лежи на леглото. Нямам никакъв спомен за снощи, но определено ще искам обяснение от Сюзън и Зеин.
Час по-късно...
Вече бях пред вратата на имението на Мърфи и почуках силно. Отвори Сюзън, която бе още по нощница.
-Ще ми обясниш ли какво означава това?
Подадох й брачното свидетелство, а тя ме изгледа ядосано.
-Нормалните хора казват добро утро! - скастри ме тя.
-Ще ми обясниш ли как така аз като гост на сватбата ви на сутринта се оказах женен за непозната? Що за държава позволява подобен тип бракове?
Обикалях стаята нервно с ръце на главата.
-Нищо ли не помниш?
-Нищо. Дори приятеля ми Лиъм няма представа как и той се оказа женен!
-Ще ти разкажа! Снощи на тържеството ти се запозна с приятелката ми Жанет. Хареса я, танцувахте и след като Зеин предложи да се ожените заедно, ти се съгласи и избра Жанет.
-Всичко е било скроено! - избухнал аз. - Помогнала си на дружката си да се накичи с името ми.
-Хари! Ти сам избра Жанет! Никой не те е карал насила!
-Но бях пиян, Сюзън! А оная се е възползвали от това, за да ме прелъсти!
-Какви ги дрънкаш? - изкрещя Сю. Вратата на стаята се отвори и оттам влезе Зеин.
-Какво става тук? Хари?
-Искам да знаеш едно Сю, аз няма да оставя нещата така. Ще

наема добър адвокат и ще анулирам този смешен брак. Ще пратя приятелката ти там откъдето е дошла.
Видях как очите на Сю се на сълзиха. Явно това я засегна много. Зеин я прегърна и започна да я успокоява.
-Хари, кълна се, ако се осмелиш да се подиграеш така с Жанет, знай, че аз няма да я оставя. Ще звънна в медиите и ще разкажа как ти си се възползвал от нея. Ние, които присъствахме на тържеството видяхме всичко. Ти обикаляше къщата да я търсиш, сякаш беше изгубил портфейла си. Тя отказа да се омъжи за теб, а ти беше готов да направиш скандал за това. Ще разкажа всичко,за да защитя Жанет, защото тя е чудесен човек и не заслужава да я обиждаш.
-Това не може да е вярно! Не!
Заплахата на Сю ме накара да размисля. Човек, който я познава знае, че е отмъстителна и лоша .Зеин се намеси.
-Това което каза Сю е вярно Хари!Жанет е много добро момиче!
-Браво и на двама ви! Приятелката ви си е намерила чудесни адвокати.
-Защо просто не приемеш, че си се влюбил в нея? - попита ме Зеин.
-Да се влюбя?! Да не съм тинейджър?Аз съм на 30 години и съм сгоден, приятелю. И сега трябва да обясня на годеницата си, че няма да се ожени за нея.
Тръгнах към вратата и ръката на Сю ме спря.
-Жанет знае ли, че мислиш да се разведете. Говори ли с нея?
-Не мисля, че трябва да й давам обяснения! - казах с груб тон. Сю и Зеин ме изгледаха строго.
-Добре. Но го правя само заради вас!
Взех лист хартия и химикал.
Нямам спомен какво се е случило снощи. Държа обаче това да не излиза в медиите, затова хванете първия самолет и отидете при баща ми, на който ще пиша да ви посрещне. Аз от своя страна ще поправя грешката ни за да не пострада моето име и вашето достойнство. Х. С..
Подаде листа на Сю, а тя ми даде снимка на Жанет.
-Това ли е тя? - погледнах усмихнатото й лице и цялата ненавист която изпитвах към нея сякаш изчезна. Наистина е красива.
Прибрах снимката и тръгнах. Може би щеше да е чудесно да съм женен за красива французойка, но как ще обясня на Емили за снощи?

6.Една година?

Гледна точка на Жанет.
Събудих се от ярките слънчеви лъчи. Погледнах към часовника, беше вече следобед. Погледнах към спящата Мел и това в миг ме върна в реалността. Хари! Станах бързо и отидох в другата стая и видях леглото празно. Нямаше следа от Хари и приятелят му. Знаех си, беше твърде хубаво, за да е истина. Сърцето ми се изпълни с тревога. Какво ще правя сама тук в Париж. Сю ще замине, ами аз. Върнах се и събудих Мел, за да я питам какво ще правим. Тя стана, прозя се и ме попита за мъжа си.
-Няма ги!
-Как така? -Мел сякаш не вярваше на думите ми и отиде да провери. После слезе на рецепцията и се върна с две писма. Едното беше с моето име. Когато го прочетох не можах да сдържа сълзите си.
-Какво? -изписка Мел. -Ах, ти!Долен плъх! Негодник! Подлец! Ще те науча аз тебе! Никой не се подиграва с Мелинда Колинс!
Тя ми подаде писмото и на него пишеше, че той е женен с три деца.
-Но как? Той нали е ерген?
-Лъже проклетникът!Но няма да оставя нещата така!
Тя взе моето писмо и го прочете.
-За теб има надежда мила! Хари те праща при баща си.
-Да, сигурно вече го е инструктирал как да направи живота ми ад.
-Не се тревожи! Аз съм с теб! Двете заедно ще се справим с тези идиоти!
С Мел стегнахме багажа и резервирахме първия полет за Англия.
Гледна точка на Хари.
До полета остават два часа. Спрях колата до едно кафене и набрах номера на семейния ни адвокат. Той оправяше всички дела във фирмата. Повиках го и той дойде в кафето.
-Какво има Хари?
-Вчера бях на парти и осъмнах с това в джоба.

Подадох му удостоверението.
-Искам да го анулираш възможно най-скоро.
Адвокатът се замисли и каза:
-Много бих искал да ти помогна, но не мога! Този брак, не е граждански, а църковен. Сключен е в католически храм. В такъв случай развод се позволява чак след първата година, което значи, че Жанет и ти трябва да останете женени за една година.
-Една година? Не, не може да бъде!Ами Емили, какво ще й кажа? Няма ли друг начин?
Адвокатът поклати глава и аз станах и си тръгнах. Какво щях да правя през тази една година? Качих се в колата и Емили ми звънна.
-Здравей, котенце!
-Здравей Хари! Видя ли вестниците днес? Навсякъде пише, че си се оженил и има твои снимки с нея.Коя е тя?
Прехапах устни. Проклети журналисти!
-Истина ли е Хари?
-Да, но не е това което си мислиш!
-А какво е? Колаж?
-Тя ме измами, възползва се от пияното ми състояние и се закичи с името ми. Кълна се, че ще я накарам горчиво да съжалява за това.
Съжалявам, че тази глава е къса, но обещавам, че в понеделник ще кача новата по-долга глава. 💔💔💔

7.Имението

Гледна точка на Жанет.
Пътувахме с таксито из улиците на Лондон. Добре, че беше Сю да ни даде адреса на бащата на Хари. Много се безпокоях. Мел беше до мен и това донякъде ми вдъхваше кураж. Излязохме от града и отвсякъде бяхме заобиколени от красива природа.
След около два часа път навлязохме в един парк. В края на парка беше имението "Клив хаус".Очаквах да е красиво и поддържано, но не. Сградата изглеждаше пуста и градината обрасла с бурени. Това ли е домът на Хари? Не, не ми се вярва! Тук няма жива душа. Мел гледаше с намусен поглед. Отиде бързо до портала и звънна. Нямаше никой. Натисна звънеца още веднъж, по в продължително.
-Тук няма никой! -заключи Мел.
Един човек излезе от старата сграда и се забърза към нас. Явно беше портиера. Дойде и отключи вратата.
-Как може такова нещо? -развика се Мел. -Първо никой не ни посрещна, второ няма кой да ни отвори...
-Простете госпожо! Стаите ви са приготвени, камината е запалена!
-Мел, успокой се! Всичко е наред! -успокоявах я аз.
-Не не е наред! Трябва да те уважават, Жанет!
След малко отзад портиера се появиха две жени и едно момиче. Изглеждаха притеснени.Пристъпих към тях и ги помолих да ми се представят.
-Аз съм Джо, това е майка ми Фелипа, а това е жена ми Лия.
-А онази сладка госпожица?
-Това е дъщеря ми Мейбъл! -каза той и прегърна момичето.
-Приятно ми е да се запознаем! Аз съм Жанет... -за малко да кажа Руво, но фамилията ми беше вече Стайлс. Хората сякаш си отдъхнаха.
-На нас също! Заповядайте!
Влязохме в двора. Изглеждаше, че преди години е било поддържано, но по някаква причина е опустяло. Качихме се по

стълбите и пред нас се откри нещо като тераса. Вратите бяха метални, окрасени с красиви орнаменти. Влязохме вътре и веднага се усети застоелия въздух.
-Уфф, тук мирише лошо! -запуши носа си Мел.
Дръпнах завесите и наоколо се разпиля прахоляк. Успях да отворя прозореца и праха бързо се разнесе.
-Няма да стане! Няма да живеем тук! -каза твърдо Мел.
-Казахте, че сте приготвили стаи за нас! Покажете ни ги!
Джо тръгна пред нас и се качихме на втория етаж. Имаше коридор и от двете страни на коридора имаше по две стаи.
-Това са стаите ви, мадам!
-Моля наричайте ме Жанет!
Мел ме изгледа строго, но какво да направя като не съм злобен човек. Отворих стаите и Джо внесе багажа ни вътре.
-Да разопаковам ли нещата ви госпожо? -попита Мейбъл.
-Не, миличка! -момичето ми се усмихна.
Помолих прислугите да ме разведат из имението и да ми разкажат повече за живота на Хари. Изглеждаха добри хора.
-Защо не почиствате тук?
-Господин Стайлс, имам предвид бащата на Хари, той забрани да се пипа тук. Откакто почина съпругата му Анабел, майката на Хари, тук не е идвал никой.
Слушах с интерес разказите на прислугата и когато обиколихме навсякъде, реших, че трябва да направим реставрация на имението и да го върнем в предишния му вид. Ще използвам правата си като съпруга на Хари и ще преобразя това имение преди той да е дошъл.
-Не мисля, че на стария господин ще му хареса! -каза притеснен Джо.
-Огледайте се и вижте каква неразбория е! Аз няма да променям нищо. Само ми помогнете да почистим праха и да подредим.
Само след час цялата прислуга бе мобилизирана в чистене подреждане и освежаване.
-Ще превърна това място в рай! Искам да покажа на Хари, че го обичам и държа на него.
Но дали той ще го оцени?

8.Господин Едмън Стайлс

В тази глава включвам двама нови персонажи:Едмън Стайлс(баща на Хари)и Кларънс Брис(приятел на Хари от детството).

Днес се събудих много рано. Дали защото беше първата ми нощ в имението или защото нямах търпение да започна с промените. А може би и двете. Направих си кафе и излязох на терасата на втория етаж. Пред мен се откри панорамна гледка изпълнена с всички палитри на зеления цвят. Красота!!!

-Колко добра е новата ни господарка! В първия момент си помислих, че приятелката й е новата г-жа Стайлс.

-Не, Джо! Нашият Хари не би се оженил за горделива и опърничава жена! Любовта си е казала думата! Тя е и хубава и мила, затова Хари се ожени за нея.

Подсмихнах се когато чух мнението на слугите, които също бяха станали рано. Реших да сляза долу за да си поговорим.

-Добро утро! -поздравих ги.

-Добро утро, дете! Лия бързо приготви закуска за госпожата! -каза й старата Фелипа.

Внезапно звънна телефонът. Джо вдигна и попита кой е.

-Да господин Стайлс, пристигна и я настанихме както заповядахте!

След малко лицето на Джо придоби сериозен вид. -Аз съм само скромен служител и нямам право да обсъждам господарите си! -той преглътна. -Вие сам трябва да си изградите мнение за нея.

След секунди Джо затвори слушалката.

-Какво има, Джо? -попитах го с безпокойство.

-Нищо. Господин Стайлс иска да се запознае с вас!

Опита се да ме успокои, донякъде успя. След закуската всички излязохме на двора за да изкореним бурените и да дадем приличен вид на имението.

...

Наобяд влязох в стаята си за да си почина. Изпратих Джо и Лия до селото за да купят луковици, семена и няколко кутии боя за

беседките. Чух Мел да говори на висок тон, сякаш се кара̀ше с някого. Отидох да проверя и видях един висок и слаб мъж, облечен в костюм за езда. Беше с кожена капела, а брадата му бе оформена на катинарче.
-Кого търсите, господине?
-Господин ли, не го ли виждаш колко е нагъл, влиза без да чука и мирише на обор! -възрази Мел.
-Търся Жанет! -каза мъжът.
-Вие сигурно сте господин Стайлс, бащата на Хари!
-Едмън Стайлс
-Същият, мадам! -каза той с ирония. -Бих искал да поговорим!
-Разбира се. -казах аз и му посочих канапето.
-Вижте, нямам време за губене затова ще говорим направо. Останах изненадан от женитбата ви. Разкажете ми моля, как се случи всичко?
-Вие знаете, Хари сигурно ви е споделил!?
-Да, обвинява вас, че сте се възползвали от пияното му състояние, за да се омъжите за него и то с брак, който не може да се разтрогне лесно!
Не можах да издържа. Очите ми се наляха със сълзи.
-Един истински мъж не би използвал това глупаво извинение! Но щом се съмнявате в мен питайте приятелите му, свещеника, всички те ще потвърдят думите ми.
-Може би трябва да ви кажа истината, за да не я научите по друг начин. Хари се сгоди преди да замине. От три години той има интимна връзка с Емили Ейтън, наследница на диамантените мини в Англия. Баща й е един от съветниците на кралицата.Годеницата му няма да приеме току-така брака ви и ще поиска обяснение от Хари.
Тези думи бяха като страшен шамар за мен.Закрих лицето си с ръце за да скрия горчивите си сълзи.Господинът стана и си тръгна, а аз излязох от имението и хукнах из парка. Седнах под дънера на един дъб и погледнах нагоре.
-Защо срещнах него?
-Госпожице,добре ли сте? -чух непознат мъжки глас до себе си. Беше млад мъж, с кестенява коса и кафеви очи, облечен в бял костюм.
-Да ви се представя, Кларън Брис.

9.Писмото

Гледна точка на Едмън.
След като се прибрах, седнах на бюрото си и се замислих над случилото се току-що. Не ми стана приятно, че бях толкова директен с момичето, но тя трябва да е наясно със ситуацията. Синът ми ми повери мисията да проуча Жанет, да разбера причината поради която се е омъжила за него и колко ще струва "свободата".
Отворих чекмеджето си и извадих писмото, което получих тази сутрин. То стана причината да звънна в имението и да разпитан Джо.
Извадих листа от плика и прочетох отново думите на моя син:
Татко, моля те освободи ме час по-скоро от тази жена, която с измама се омъжи за мен. Тя не иска нищо друго освен парите ми. Дай й пари и някоя вила и да се махне от живота ми. След месец ще се върна и не искам да я заварвам в имението ми. Разчитам на теб! Твой син Хари.
Стоях и гледах листа, а в съзнанието ми премина всеки детайл от срещата с Жанет. Накрая извадих лист, взех химикала и написах няколко реда Хари.
Не мисля, че съм способен да те отърва от Жанет. От сутринта звънях на няколко места, за да събера сведения за нея.А преди малко се срещнах с момичето и още щом я видях, разбрах защо си се оженил за нея. Тя е красива, мила и нежна. Още в първия си ден тя успя да спечели сърцата на слугите и заедно с тях ще преобрази "Клиф хаус".Мисля, че само ти можеш реши този проблем още щом се върнеш от Оклахома.
Сърдечни поздрави!
Едмън Стайлс.
Сгънах листа на две и го пъхнах в плика. Залепих го и го пуснах при другите писма. Утре сутрин писмото ще отпътува за Америка и ще чакам отговор от сина си.
Гледна точка на Кларънс.
-Приятно ми е да се запознаем, госпожице! -подадох ръка.

-Госпожа... Стайлс! -каза тя отдръпвайки се от мен.
-Хари се е оженил? Кога и как? Нищо не ми е казал! -учудих се. Но да си призная, завиждам му. Той винаги е бил ценител на женската красота. Въпреки сериозната си връзка, той не е пропускал нито една красива девойка. Но да се ожени? Станало е нещо, може би се е изтървал в нея...
-Простете милейди! Приемете моите извинения. Къде е Хари?
-В чужбина по работа!
-И ви е оставил тук... сама...
-Какво намеквате? -май ми се ядоса.
-Нищо не намеквам!Женени сте отскоро и той е заминал без да ви вземе.
Момичето посърна. Явно я бях засегнал с думите си.
-Вижте, аз живея в съседното имение с майка ми. Можете да разчитате на мен, ако имате нужда от помощ.
-Няма нужда, благодаря! -каза тя и се обърна да си тръгне.
-Хей, не ми каза името си!
-Жанет. -извика тя без да се обръща. Доста красиво момиче. Но май ме излъга. Как така Хари се е оженил без да каже на никой, без сватба. Приятели сме от деца и си споделяме всичко.Поддържа връзка с Емили, понякога си ляга и с други, но да се ожени... Съмнявам се. Ще попитам чичо Ед и ако той потвърди, че тя е съпруга на Хари, добре, но ако каже че е свободна, нищо не ще ми попречи да я направя своя!
Харесва ли ви развоя на събитията?Дали Хари ще се разведе с Жанет или не?

10.Реставрацията

Гледна точка на Жанет.
Събудих се рано сутринта. Като знам колко много работа ме чака, не мога да спя. Закусихме всички освен Мел. След това си разпределихме задачите. Джо се зае да боядиса беседките и портата,а ние почистихме градината и засяхме луковиците покрай алеята. Получи се много хубаво. Остана само да се почисти имението отвътре.
-Какво сте направили? -чух глас, който ме накара да се обърна. Беше господин Едмън. Слугите видимо се притесниха.
-Добър ден, господине! -усмихнах му се. -Мисля, че двора на имението ще изглежда по-добре като се почисти и освежи. Той се усмихна широко.
-Добре си направила! Да не мислиш и да направиш същото с дома на Хари?
-Да, стига да нямате нищо против!Искам Хари като си дойде да го изненадам.
Едмън се усмихна доволно.
-Ела с мен тогава! Вие си починете! -махна той с ръка и прислугата се оттегли.
-Ти май наистина обичаш сина ми?
-Да!Той си мисли, че съм с него заради парите, но пропуска факта, че е красив млад мъж и всяка жена би мечтала да е с него.
Едмън ми показа стаите и нещата които мога да променя. Мислено вече си бях съставила план кое къде да сложа. След като Едмън си тръгна слязох долу при Джо и останалите. Мел вече беше станала.
-Тъкмо ти ми трябваш! Имам нужда от идеите ти за декора.
-Жанет, не се престаравай! Хари едва ли ще оцени усилията ти!
-Ще видим това когато се върне! Моля те, помогни ми!
Мел се усмихна и аз приех това за "Да".
-Може ли и аз да се включа?-Кларънс стоеше на вратата с букет цветя. -За вас са!
Той ми ги подаде и аз ги взех. Съгласих се да ни помогне, защото

Джо беше сам.Всички заедно преобразихме първия етаж от имението. Втория го оставихме за друг ден. Кларънс много ми помогна.
-Жанет, обещай ми, че като започнете с втория етаж ще ми се обадиш!
-Обещавам!-казах с усмивка аз.
Бях изморена, но доволна. Намерих кутия със снимки на Хари като дете и седнах пред камината, за да ги разгледам.
Бил сладък като малък, имал е красива майка. Избрах една снимка от завършването му. Ще помоля Едмън да ми позволи да си я сложа в рамка.
Любовта ми към Хари растеше. Обичах го и се надявам той също да ме обикне.
Набрах номера на Едмън.
-Станало ли е нещо?
-Не, не! Аз просто намерих една снимка на Хари от завършването му и... бих искала да я сложа в рамка.
-Скъпа, аз имам доста негови снимки, които са правени скоро. Ще ти донеса една от тях. Друго има ли?
-Не, днес оправихме първия етаж и Кларънс също помогна...
-Жанет, искам да те помоля да стоиш настрана от Кларънс! Той няма да ти посегне, но ако му позволиш може да тръгнат приказки, че ти е любовник.
-Не ми е любовник!
-Знам мила, но все пак е мъж и Хари като не е с теб...
-Разбрах! Добре!Лека вечер!
В думите на Едмън имаше истина. Пък и за пръв път я нарече "скъпа" и "мила".Това може само да ме радва.

11.Неочаквани гости

Гледна точка на Едмън.
Бях доволен от Жанет. Тя ми напомняше на съпругата ми. Мила, добра и всеотдайна.Дано синът ми се осъзнае и не се разведе с нея. Изпратих й една от снимките му, за да го сложи на нощното си шкафче.
На вратата се почука. Сигурно е Жанет. Отворих и се изненадах. Дъщеря ми Беатрис стоеше на входа със децата си. Прати децата да играят, а тя дойде с мен в кабинета ми.
-Татко, ще ми обясниш ли какво става?
-В какъв смисъл?
-Миналата седмица четох във вестниците, че брат ми е женен. Вчера той дойде у нас със Емили и каза, че това е недоразумение. Тя го е напила и се е оженила за него против волята му.
Останах като гръмнат. Хари се е върнал от Оклахома без да ми каже и ходи с Емили. Сигурно спи у тях. А Жанет го чака с нетърпение.
-Не мога да го разбера, Беа! Оженил се е пиян, после изпрати момичето тук и тя го чака, а той...
-Искал е да се разведе, но брака е бил църковени трябва да мине година.
-Значи тя ще стои тук сама цяла година, а той ще се шляе с Емили! Няма да я бъде! -ядосах се. -Да дойде и да бъде с жена си, да не ни посрамва, после като се разведе да прави каквото иска.
-Може ли да се запозная с нея? -попита ме Беа.
-Да, мисля, че тя също ще се радва да се запознае с теб!
Тръгнахме за имението. Звънних на Жанет да се приготви.Предупредих дъщеря ми да не споменава нищо пред нея, за да ня разтроим.
Жанет ни посрещна с усмивка. Двете с дъщеря ми се сприятелиха веднага. Това ме радваше. Само дето синът ми върши глупост след глупост.

-Преди да си тръгне Беа каза:
-Брат ми представа си няма какво съкровище се е омъжило за него. Преобразила е дома ни, очаква го с нетърпение. Ще се опитам да го вразумя, татко, обещавам! Пък и Жанет ми допада повече от Емили. Еми не обича децата ми, а Жанет ги обожава. Изпратих я с надежда, че Хари ще я послуша.След писмото което му пратих той явно ми се е разсърдил. Дано промени решението и се върне, иначе незнам...
Скъпи читатели, очаквайте скоро, новата ми глава, в която Хари се завръща и неговият егоизъм се сблъсква с любовта на Жанет. Обичам ви! 💏

12.Завръщането.

Гледна точка на Жанет.
Тази сутрин ми е много неспокойно.Дали нещо лошо не се е случило с татко?... Едва ли, ако имаше нещо щяха да се обадят. Но защо имах чувството, че се задушавам. Излязох и видях Мел да излиза от имението с кон.
-Мел, почакай! -хукнах след нея. -Надявам се, че нямаш нищо против да яздя с теб.
-Не разбира се! Хайде, чакам те!
Отдавна не бях яздила. Може би това ще ми помогне да се почувствам по-добре. Взех един кон от конюшнята и го яхнах. Заедно с Мел препуснахме към парка.
Отрази ми се добре, но това което заварих навръщане ми уби настроението. Бяла лимузина бе спряла пред имението.
-Имаш гости! Кой ли е?
-Това е Хари. -казах с отчаяние.
Мел като чу за него и веднага пришпори коня си и влезе вътре. Аз останах отвън.
Какво става с мен? Очаквах го с нетърпение, а сега когато той вече тук аз не смея да се срещна с него. Изпитвах страх от това, че той ще ме отхвърли. Аз бях натрапница в живота му. Появих се и се оженихме, а сега той искаше да се отърве от мен.
Докато се усетя вече бях пред входната врата. От терасата се чуваха гласовете на Хари и Мел.
-Обожавам русите дяволи от вашия пол!
Мел го молеше и настояваше да й разкаже повече за мъжа й.
-Той не се ли свърза с теб? -питаше я Хари.
-Не, написа ми бележка, че е женен с три деца.
Хари избухна в смях.
Той се отнасяше добре с Мел. Предполагам, че е добре да отида при него и да го поздравя. Отидох. Вратата беше отворена. Влязох и го поздравих:
-Добре дошъл, Хари!
Той се обърна и студеният му поглед се заби в мен.

-Не с ли те учили да чукаш? Излез, почукай и питай дали може да влезеш.
Изпълних заповедта му. Излязох, почуках попитах дали може да вляза.
-Не, не може! Махай се! -каза той като махна с ръка.
Тръгнах си, а Мел му се скара.
-Защо я изгони?
Не чух отговора, защото хукнах към стаята си. Сълзите се стичаха по бузите ми.Затворих вратата и седнах на леглото. Покрих лицето си и заплаках.
-Жанет, скъпа, добре ли си?
-Не не съм добре. Остави ме на мира! -извиках, но Мел не помръдна.
-Отвори, моля те, да поговорим.
Отидох и отворих. Тя влезе и ме прегърна.
-Съжалявам, мила!
-Мел, той ме мрази, аз не мога да живея с него. Ще си събера нещата и ще си тръгна.
-Никъде няма да ходиш! -чух гласа му. -Ще останеш тук една година и тогава ще си тръгнеш.
-Не мога да живея под един покрив с човек, който ме ненавижда! -казах му твърдо аз.
-Ще ти се наложи! -отсече той и излезе.

13.Вечерята

Гледна точка на Хари.
Мразя такива жени. Чувствителни, невинни, а всъщност подли и коварни. И за съжаление ще трябва да живея с нея цяла година, тъй като семейството ни е обект на особен интерес от страна на журналистите. Те ще изкарат Жанет жертва, а мен чудовище.
През целия ден тя стоя в стаята си. Аз се затворих в библиотеката както винаги с чаша уиски в ръка.
-Вечерята е готова, господине! -каза Фелипа.
-Почакай!-спрях я аз. -Искам да те питам нещо!
-Да, слушам!
-С какво Жанет ви впечатлява най-много?
-Вашата съпруга е едно много мило и добре възпитано момиче. В първия ден още тя показа добротата си. Вижте, тук всичко бе потънало в мрак. Тя дойде и заедно преобразихме това имение.
-А има ли някакви лоши качества?
-Не съм забелязала!
-Добре. Иди и сложи масата.
Не може Жанет да е толкова добра, колкото я представя. Все има някакъв недостатък, който да ми помогне да прекъсна този брак.
Някой влезе в библиотеката. Обърнах се и видях Жанет с табла в ръка. Носеше три чаши с порто и една с уиски.Какво бе намислила? Гледах я как остави таблата на бюрото и взе едната чаша с порто и отпи от нея. След това я остави върху камината и излезе.Защо се прави, че не ме забелязва, на сърдита ли се прави? След малко се върна облечена в елегантна рокля в прасковен цвят и дължина до коляното. Беше събрала предните кичури от косата си и ги бе захванала отзад с фиба под формата на цвете.Взе чашата и отпи отново. През това време влезе баща ми.
-Добре дошъл сине! -прегърнахме се. -Радвам се да ви видя заедно. Жанет, прекрасна си!
Баща ми се наведе и целуна ръката й. Вратата се отвори и влезе сестра ми. Децата се затичахакъм мен.

-Вуйчо! Много ни липсваше!
-И вие на мен. Како, добре дошла! -поздравих я и я прегърнах. Със зет ми си стиснахме ръцете.
-Хайде, елате с мен! Приготвила съм ви изненада! -каза Жанет и поведе племениците ми навън.След малко дойде и Кларънс.
-Ооо, ето го нашия човек! Добре дошъл, братле! -каза Кларънс и ме прегърна. -А къде госпожата?
Въпросът му ме изненада.
-Жанет ще дойде след малко!
Тя влезе заедно с майката на Кларънс. Явно Жанет не си е губила времето докато ме няма.Гледах как Кларънс я наблюдава. Познавам този поглед и мога да се закълна, че той е влюбен в Жанет.
-Вечерята е сервирана! -каза Мейбъл и всички тръгнахме към столовата. Зет ми настани сестра ми, а Кларънс майка си. Аз отидох до Жанет и я настаних на масата. А тя бе отрупана с френски специалитети.
-Жанет, надминала си себе си!
Тя се усмихна и бузите й се зачервиха.
-Благодарим, че ни покани! -каза баща ми.
-Направих това, което би направила всяка съпруга,за да изненада мъжа си!
Каза го без да ме погледне. Признавам, добра актриса е. Докато аз си мисля, че реве в стаята си, тя е приготвяла семейната ни вечеря. Наблюдавах я как се храни. Искаше ми се да ме погледне и да ми се усмихне, но това не се случи. Какво ми става? Аз да не би да я харесвам? Не, не! Просто исках да й благодаря за изненадата.

14.Между баща и син

Вечерята мина спокойно. Децата изтичаха навън, Кларънс обсъждаше нещо с Мел, а аз стоях до прозореца и гледах залеза. Очите ми срещнаха Жанет и сестра ми. Изглеждаха толкова щастливи. Племенницата ми се хвърли на врата й, а тя я повдигна на ръце и я целуна по челото. Спомних си за мама и мен. Колко играхме в градината. Ако се оженя за Емили тя едва ли ще има време да играе с децата ни, но Жанет...
-Какво има сине? -попита ме татко. -Тревожи ли те нещо?
-Не! Гледам колко много са пораснали племениците ми!
-Доволен ли си?
-От кое?
-От семейната вечеря, която Жанет организира!
-Ти си я накарал, тя не би се сетила за това.
-Станал си доста мнителен! Защо не приемеш, че тя те обича?
-Тя обича парите ми, лукса и всичко останало!
-Жалко за теб!Но искам да знаеш едно Хари,ако се разведеш с Жанет, аз лично ще се заема да й намеря добър съпруг, който да се погрижи за нея, както заслужава.
-Дори и той да е Кларънс?
-Защо не?
-Между тях няма нищо само защото Жанет не иска. Ако поиска той ще е първият кандидат.
-Спри с тази тема! -ядосах се аз.
-Синко, знам, че си отговорен и смел джентълмен.Затова ти поверих бизнеса си. Ти си вече на 29 години и имаш нужда да се задомиш. Сексът и удоволствията са подправки към основното хранене, а то е любовта, доверието и уважението. С нея ще си една година, може би това е знак да промениш живота си и да станеш по отговорен.
-Добре, ще поема отговорност. Но всичко ще зависи от нея. И не искам да се месиш.
-Добре. -подсмихна се баща ми.
-И най-важното... Ако между нас не се получи, ти няма да й

помагаш!
-И защо?
-Защото смятам, че я харесваш!
-Ти си луд!
-Напротив, тя е... доста красива, всеки би я пожелал!
-Ревнуваш!
-Глупости! Аз не я обичам! Обичам Емили!
-Така да бъде! Опитай и ще видиш!

15.Тя се е омъжила

Гледна точка на Жанет.
Вчера си прекарах много добре. Беатрис е чудесна жена, децата й също са много сладки. Мислейки за това погледнах часовника. Беше 05:55 ч. и мислех да сляза да закусам, преди да е слязал негово величество Хари. Станах,измих си зъбите и сресах косата си. Облякох спортен екип и слязох долу.
-Рано си станала! -гласът на Хари ме стресна. Не очаквах да го заваря долу.
-Добро утро! -подхвърлих му с лека усмивка и тръгнах към кухнята.
-Направи ми едно кафе! -заповяда. -И ми го донеси!
Влязох в кухнята и попитах Фелипа за джезвето.
-Ти седни мила, аз ще го приготвя! -каза тя и аз седнах.
Тя набързо кипна вода и заля с нея кафето. Сипа го в малка чаша и изпрати Мейбъл да го занесе. Зае се да приготви закуската.
След малко Мейбъл се върна с подноса.
-Какво има дъще? -попита веднага Лия.
-Господинът каза, че иска Жанет да му носи кафето.
Станах и взех подноса. Отидох в хола и го сложих на масата.
-Искаш ли нещо друго?
-Седни.
-Може ли първо да закуся, гладна съм.
Той ме погледна сърдито.
-Винаги ли си толкова твърдоглава или го правиш, за да ме дразниш?... Отивай.
Отидох в кухнята, където вече ме чакаше топъл омлет.
Нахраних се и излязох в хола, но нямаше никой. Къде е Хари?
Излязох на двора, огледах се, после потърсих и Мел, но и нея я нямаше. Какво става тук?
-Жанет, добро утро скъпа!
-Господин Едмън, добро утро! Търся Хари, но...
-Хари замина за Лондон, заедно с Мел.
-Защо не ми се обадиха? Щях и аз да отида с тях! Ти откъде

знаеш, че е заминал?
-Обади ми се да дойда при теб да не си сама!
-Поласкана съм! -не скрих сарказма си.
-Ще изпрати Мел на летището и ще оправи документите в банката.
Отчаях се. Сякаш бях в затвор. Вече и Мел я нямаше.
-Не се тревожи, довечера с Хари ще излезете.
-Какво? Къде?
-Имате покана за вечерен прием. Трябва да се приготвиш!Там са само богаташи, ще има и журналисти!
Не, не се радвах, изплаших се. Богаташи, журналисти всички ще ни гледат...
-Не се тревожи, скъпа! Ще бъдеш там с мъжа си.
...
Хари се прибра с няколко чанти. Извика ме в стаята си.
-Ела влез! -каза той когато отворих вратата. -Това е за теб!
Видях торбите и отворих първата. Извадих кутия в която имаше черни обувки ARMANI.
-Много са хубави!
Отворих втората торба и извадих от нея червена рокля от същата марка. Беше с открити рамене и дължина над коляното.В третата торба имаше малка елегантна чанта без дръжки и една велурена кутия. Отворих я и ахнах... диамантена огърлица. Погледнах към Хари. Беше седнал на фотьойла и ме наблюдаваше.
-Благодаря!
-Облечи се, след малко тръгваме!
-Добре, но... би ли излязъл?
-Защо се срамуваш от мен, аз съм ти съпруг!
Изненадах се от думите му, обърнах се с гръб и свали блузата си. Останах по сутиен.
-Открих сметка в банката на твое име. Всеки месец доходите от рентата ще се превеждат по сметката ти.
Взех роклята и я сложих. Изхлузих панталона си и обух токчетата. Станах висока колкото него. Взех колието и се опитах да го сложа.
-Чакай да ти помогна! -закопча го и усети ръцете му да се спускат по гърба ми. Обърнах се.
-Къде отиде Мел?
-В Шотландия. Хайде да тръгваме!
Оправих си нещата и се погледна за последно в огледалото и се

усмихнах.
...
Пристигнахме в имението на Майкъл Бамболи и Хари слезе пръв. Отвори ми вратата и ми подаде ръка да сляза. Излязох и го хванах под ръка. Влязохме вътре. Домакинът ни посрещна и ни представи жена си.
-Добре дошли, запознайте се със съпругата ми Емили!
По реакцията на Хари разбрах, че това беше годеницата му. Тя се е омъжила за Майкъл Бамболи.

16.Обратно във Франция

Гледна точка на Хари.
Стоях пред домакините и недоумявах как е могла Емили да ми забие нож в гърба. Омъжила се, за да ми отмъсти заради историята с Жанет. Гледаше ме с лукава усмивка, хареса й това, че ме нарани.
Влязохме вътре и седнахме. Забелязах, че Кларънс също беше там, но не обърнах внимание. Веднага щом Емили отиде към тоалетните аз я последвах.
-Ще ми обясниш ли какво значи това? Какъв е този цирк?
-И кой го казва? Ти който се ожени без да кажеш на никой. Лъга ме, че ще си с мен и след това ме заряза. Аз какво да правя, да плача, да те чакам, какво...?
-За всичко е виновна тя!
-Напротив! Тя просто е взела това,което ти си й дал. Всяка би постъпила така. Дори и аз. Затова се омъжих.
-Аз те обичам Емили!
-Нима? Кого залъгваш? Три години бях с теб! Три години чаках д ме отведеш до олтара и накрая като се сгодихме, ти се ожени за нея, за да се спасиш от мен!
-Не, аз дори не помня нищо!
-Значи може и да си я чукал!
-Не, не съм. Щях да си спомня!
Емили се засмя.
-Върви при твоята французойка, докато не ти я вземе някой! - каза тя и излезе.
Върнах се обратно на масата.
-Хари, добре ли си?
В отговор изпих една чаша уиски на екс. Налях втора и глътнах и нея.
-По-полека! Ще се напиеш!
Не я послушах. Исках да се напия и да забравя всичко.
-Стига толкова, хайде да си тръгваме!-задърпа ме Жанет.
-Тръгвай щом искаш! Аз оставам!

-Хари, не се дръж като дете! Щом искаш пий, но не тук! Как ще те прибера после.
-Не искаш да ме изтървеш нали? Пазиш златния петел! -казах й злобно аз.
-Хари, жена ти е права! Хайде, аз ще ви откарам! -каза Кларънс, а аз не свалих очи от Жанет. Тази малка вещица.
Тръгнах с нея и Кларънс. Той ни откара до вкъщи и си тръгна. Жанет ми помогна да се кача в стаята си. Събу обувките ми и започна да сваля костюма ми.Когато приключи вдигна завивките.
-Поспи малко, а аз ще приготвя нещо за ядене!
Хванах ръката й и рязко я дръпнах.Тя падна върху мен, а аз я хванах здраво за кръста.
-Какво правиш? Пусни ме!
-Всичко е заради теб! Сега трябва да живея с теб цяла година.Щом искаш да си моя жена, ще ми се отдадеш!
-Пиян си, не се чуваш какво говориш! -опита се да се измъкне, но не я пуснах.-Пък и щом няма да живееш с мен след това защо да правя?
Завъртяхме се и те се оказа под мен.
-Не съм пиян! Също така нямам намерения да се оправям сам. -отговорих й исе наведох да целуна врата й. Тя се сви и започна да ме бута, но аз вече се бях възбудил.Хванах ръба на роклята й и я вдигнах нагоре. С доста усилия я махнах от нея и тя остана само по бельо.
-Хари,моля те, недей! Не съм готова! -от ъгълчетата на очите й се спуснаха сълзи.
-Моли се на Бог, не на мен!
Започнах жадно да целувам бялата й кожа.Плъзнах ръце под гърба й и откопчах сутиена й. Наложи ми се да хвана ръцете й,за да обсипя с целувки меката плът на гърдите й. Спуснах едната си ръка по талията й, по ханша, докато не стигнах до бедрото й.Пъхнах ръка под него и повдигнах крака й. Преместих ръката си под нея хващайки бикините й.
-Не, недей! Не искам!
-Ще ги сваля или ще ги скъсам!
Тя ги беше хванала и се опитваше да ги задържи, но не успя. Свалих ги, а тя се опита да се измъкне. Хванах я за краката и я издърпах към себе си. Галих слабините и нежно и вкарах пръста си в нея. Усетих девствената ципа. Погледнах изплашеното й

лице.
-Ще бъда внимателен, обещавам!
Отпуснах се върху нея и хванах ръцете й, за да не ме одере.Силен вик огласи стаята когато проникнах в нея. Стегна краката си и започна да се бунтува.
-Пусни ме! -проплака тя.-Насилник!Ще се махна от теб! Ще се върна обратно във Франция.

17.Обичам те

Гледна точка на Жанет.
Изпитах ужасна болка между краката. Сякаш някой ме жигоса с нагорещено желязо. Исках да се освободя от лапите на Хари, но той беше силен и не можех да се боря с него. Усетих дъха му срещу лицето си.
-Успокой се! Спри да се бориш, така ще те боли повече.
Усетих топлите му устни върху моите. Боже, толкова бяха нежни. Целувката сякаш бе чакана дълго. Разтворих устните си и започнах да отвръщам на целувките му. Той пусна ръцете ми и избърса сълзите от лицето ми. Аз го прегърнах. Позволих му да целува врата ми. Той започна бавно да се движи в мен. Изпитвах болка, но я игнорирах. Исках той да ме заобича.
Завъртя ме и аз се оказах върху него. Надигна се и ме прегърна. Устните ни се сляха, аръцете му масажираха гърдите ми. Легнахме на леглото. Той засмука едната ми гърда, а ръцете му обхванаха кръста ми в тясна хватка. Той проникна надълбоко в мен и започна да се движи с ускорен ритъм.Изпитах страхотно удоволствие. Целувахме се страстно, а тласъците му ставаха все по-бързи.
-Обичам те, скъпа!
-И аз те обичам.
Стисна ме по-здраво за кръста и след няколко силни тласъка усетих как се стягам отвътре. Изстенах от удоволствие и малко след мен и Хари свърши. Отпуснах се върху него. Усетих учестения ритъм на сърцето му. Бяхме се изпотили и определено имах нужда от душ. Опитах се да стана, но той не ме пусна.
-Жанет, обещай ми, че няма да ме напуснеш!
-Никога Хари! Обичам те!
Целунах го и легнах до него.
-А какво ще стане когато измине една година? -попитах за да съм сигурна.
-Нищо.В нашата фамилия никога не е имало развод.
-Но ако ти не ме обичаш...?

-Обичам те, Жанет! Повече отколкото си мислиш.Влюбих се в теб още като те видях. Исках да те имам преди някой друг. Но забравих за Емили. Тя ми беше любовница дълго време, но между нас нямаше нищо.На сутринта си помислих, че си използвачка и като най-големия страхливец избягах. Опитах да бъда с Емили, но не се получи. Затова се върнах в Клив хаус.
-И ме изгони.
-Съжалявам.
-Ако наистина искаш да сме заедно...
-Искам, Жанет.
Гушнах се в него щастлива. Може би старата циганка ми бе казала името това. Да не се отказвам от него.
Станах и отидох в банята. Взех душ и се върнах. Той стоеше на прозореца и гледаше навън.
-Готова съм, може да влезеш и ти.
-Жанет, искам да те питам, защо се омъжи за мен?
-Защото си красив, очите ти, устните ти! Пък и Сю ми даде малко кураж! Без нея нямаше да се съглася.
-И не съжаляваш?
-Защо да съжалявам?
-Не знам. Ти не си имала други преди мен, а аз мислех обратното... Не очаквах, че си девствена!
-Аз бях в девическо училище. Мама почина рано и пораснах там. Исках един ден да се омъжа и да имам семейство.
-Радвам се, че те срещнах!
Целуна ме и отиде в банята.
Истина ли беше това?

18.Среднощно обаждане

Гледна точка на Хари.
През следващите дни с Жанет бяхме много щастливи. Осъзнах, че тя освен хубава е и добра ездачка.Мила и грижовна съпруга.Вярно, че се оженихме по нелеп начин, но нещата вече потръгнаха.
-Скъпа, тази вечер да идем концерта?
-Щом искаш!
-Искам да те представя на мои роднини които ще присъстват на спектакъла!
-Говориш за благотворителния концерт?!
-Да, за него.
-Добре ще отидем.
Останах в кабинета си, за да попълня фактурите и да приключа с месечния отчет на фирмата. Искам да заведа жена си навън сред хората. За последно излязохме за празненството на Майкъл и Емили. Оттогава насам тя е все вкъщи.
...
Часът беше седем, а пътят до Лондон траеше два часа. Жанет се бе облякла в дълга тюркоазена рокля без презрамки. Изглеждаше като принцеса. Хвана ме под ръка и излязохме. Два часа по-късно вече бяхме пристигнали. Журналистите ни посрещнаха с безброй снимки. Влязохме вътре и още от вратата ме посрещна братовчед ми Уилям.
-Ооо, Хари! -прегърна ме. -Кого си довел? Приятелка, любовница?
-Съпругата ми!
-Моите извинения мадам! Заповядайте!
Посрещнаха ни и другите ми роднини. Вечерта премина в танци и веселие. Някъде около полунощ на Жанет й се доспа. Прибрахме се в имението. Беше заспала дълбоко и аз я взех на ръце. Внесох я вкъщи и я сложих на канапето. Влязох в кабинета и си налях уиски. Телефонът звънна.
-Хари... трябва да поговорим!

-Емили, какво има?
-Цяла вечер ти звъня и на домашния и на мобилния!
-Явно е нещо важно!
-Да, но не е за телефона предлагам да се срещнем утре в някое кафене. Ти трябва да знаеш за това! И двамата сме еднакво отговорни!
-Не ме дръж в неведение! Кажи ми!
-До утре, Хари!
Как да легна да спя. Какво ли ще ми каже Емили?
...
Часът беше 12.Разбрахме се да се срещнем в кафе Malibu. Чаках около десет минути и тя дойде.
-Дано наистина е важно!
-Важно е! -каза тя и изкара една снимка от ехограф и тест за бременост. Ококорих очи. На теста имаше две черти, а на снимката ясно си личеше форма на бебе.
-Бременна си! От мен?
-Да, от теб е! С Майкъл сме женени едва от месец, а аз съм вече в третия.
Стоях и гледах като гръмнат. Тъкмо живота ми се нареди и...
-Чакай малко! Ние винаги сме използвали кондоми, как е станало?
-Явно се е скъсал.
-Не, не може да бъде!
-Лъжкиня ли ме наричаш?
-Не, просто не знам!
-Това дете е факт! Има нужда от майка и баща!
-Знам.
-Тогава се разведи с Жанет!
-Никога! -отрязах аз и тя се стресна. -Няма да се разведа!
-Ами детето? -насълзи се тя.
-Детето ми ще е подсигурено, но аз няма да се разведа!Ами Майкъл, той знае ли?
-Все още не! Кажи му го днес, а аз ще се погрижа да те изпратя в Щатите.
-Няма да тръгна без теб!
-Ще тръгнеш! Не искам Жанет да научи за бебето.
Станах и тръгнах.
-Ще кажа на Майкъл, че бебето е от него.
-Не ми лази по нервите!

-Тогава остави Жанет и ела при мен!
-Аз обичам жена си! Няма да я оставя!

19.Стой далеч от жена ми

Гледна точка на Жанет.
Днес съм сама. Хари излезе по работа и каза че ще се забави. Реших да приготвя нещо което досега не съм правила. Домашна пица. Цялата кухня ухаеше.Някой почука и отвори.
-Добър вечер Хари! -казах аз без да се обръщам.
-Аз съм Кларънс!
Обърнах се и го видях. Държеше букет рози.
-Не мога да ги приема!
-Защо?
-На Хари няма да му хареса!
-Важното е на теб да ти харесат!
Взе вазата и ги сложи.
-Къде е той?
-Излезе по работа.
-Или при Емили!
-Какво искаш да кажеш?
-Емили ми разказа всичко!
-Той не те обича! Женени сте по неволя!
-Не е така!
-Той ще се разведе с теб миличка! Използва те, както използва и Емили!
-Нима?
-Да, тя от години се опитва да се омъжи за него, но не успя.
-Не съм се омъжила за Хари по принуда! -очите ми се наляха със сълзи.
-Много си наивна, Жанет! Жал ми е за теб! А си толкова млада и красива!
Той се доближи до мен.
-Ако беше моя,само ако беше!
-Върви си! -опитах да бъда строга. -Махай се!
Вратата на кухнята се отвори. Хари стоеше и гледаше тъжното ми лице и обърканата физиономия на г-н Брис.
-Какво правиш тук?

-Дойдох да я видя!
-Не искам да се навърташ около жена ми!
-Знам всичко Хари! Жанет е поредната ти играчка!
Докато каза това Хари му се нахвърли с юмруци.
-Стой далеч от жена ми! -крещеше.
Хвана го за яката и го изведе навън. Блъсна го по стълбите.
Стана ми жал за Кларънс. Но Хари ревнуваше с право.
-Хайде, ела! Остави го.
Влязохме вътре. Той се държеше сякаш нищо не е станало.
Седнахме да вечеряме.
-Как върви работата? -попитах го за да разбера дали Кларънс е прав.
-Добре върви засега!
-Хари, бих искала да започна някаква работа!
-Защо?
-Да се занимавам с нещо!
Той се усмихна.
-Имам по-добра идея!Какво ще кажеш да си имаме наше дете!
-Не е ли още рано!
-Не мисля. Пък и това ще ни превърне в истинско семейство.
Истинско семейство. Това беше моята мечта.
Хей, харесва ли ви развоя на събитията? Краят е още далеч.
Така че Приятно четене.

20.Рожден ден

Гледна точка на Хари.
Откакто изгоних Кларънс от дома ни, повече не го видях. Сълзите по лицето на Жанет ме притесниха и нямам мира. Тя все още не знае за бременоста на Емили, но скоро можеше да научи. Не искам да я загубя. Чувствам се горд от това, че имам съпруга и още повече, че съм първият накарал я да се почувства жена. Тя знаеше всичко за мен и се грижеше да не ми липсва нищо, нито домашен уют, нито любов. Обичах да я наблюдавам как старателно прави нещата. Влюбен съм, до уши, в моето красиво френско цвете.
Баща ми звънна.
-Не ми казвай, че пак има проблем!
-Няма! Днес за моето момиче е специален ден. Днес навършва 22 години.
-Наистина ли? -новината ме зарадва.
-Казвам ти го, за да организираме едно малко тържество за нея!
-Татко, знам, че я обичш като своя дъщеря, но бих искал да отпразнуваме рождения й ден само аз и тя.
-Доста егоистично! Но все пак...
-Благодаря, че ми каза!
Затворих слушалката. Отидох при Жанет в градината.
-Свободна ли си следобед?
-Да, защо?
-Искам да идем на едно място!
-Добре! Само да се преоблека и идвам.
След около пет минути дойде. Качихме се в колата и тръгнахме.
-Къде отиваме?
-Изненада!
Тя се усмихна широко.След половин час пристигнахме в лятната вила.Не съм водил никого тук, дори Емили. Тук беше моето място.Спрях пред къщата и слязох за да отворя на Жанет. Тя не изчака и изскочи от колата.
-Тук е прекрасно!

-Харесва ли ти?
Тя кимна с усмивка. Влязохме вътре. Жанет огледа стаите с възхищение.Цялото обзавеждане беше ново по простата причина, че аз не живея тук. Идвах когато съм самотен. Но днес дойдох тук, защото вече не съм сам.
-Изненадата ти е чудесна!
-Това не е изненадата, мила моя!
-Тогава... кое?
-Изненадата е, че ще останем тук цял месец! Нашият меден месец!
-Цял месец,... но аз не си взех дрехи, храна не сме купили!
-Тук не ни трябват дрехи! Храна има в хладилника.
Долепих устни до нейните, но не усетих желание от нейна страна.
-Какво има скъпа?
-Неспокойно ми е!
-Защо?
-Не ми обръщай внимание! -махна тя с ръка.
Извадих кутиите сладолед от фризера и пакет бисквити. Взех две чаши за мелба и приготвих два сладоледа, с бисквитки и течен шоколад отгоре. Взех ги и отидох в дневната.
-Скъпа, знам, че за рожден ден се духат свещи и се яде торта, но аз реших да импровизирам. Нали нямаш нищо против?
-Много си мил! Благодаря ти!
-Честит рожден ден! Обичам те!
-И аз те обичам!
Жанет ме прегърна и целуна. Този път със страст. Пъхна ръце под дрехите ми. Хвърлих тениската си,съблякох и нейната.Целувахме се жадно. След малко всички дрехи вече бяха на пода, а аз държах Жанет в прегръдките си. Целувах я, галех я докато накрая тя не издържа и се притисна към мен. Беше много мокра и не исках да отлагам. Проникнах в нея докрай и започнах да се движа без да излизам. Целувах я, а ръката ми масажираше набъбналата й гърда. Жанет се задвижи заедно с мен.Ускорих темпото и тя започна да стене от удоволствие. Изви се и усетих как утробата й се стегна и започна да пулсира. Продължих, докато не свърших и аз.
Понечих да стана, но тя не ми позволи.
-Искам през този един месец да се любим постоянно.
-Съгласен съм!

21.Наслука

Гледна точка на Жанет.
Събудих се рано сутринта и прерових шкафовете за кафе. Най-накрая намерих и кипнах вода в джезвето. Направих си кафе и докато го сипвах в чашата усетих как две силни ръце се увиват около кръста ми.Усмихнах се,знаех че това беше Хари.
-Добро утро, скъпи!
-Добро утро, миличка! -отворна той и допря устни до бузата ми.
-Искаш ли кафе?
-От теб бих пил и отрова!
-Значи искаш!
Налях му и седнахме масата.
-Какво ще правим днес?
-Каквото кажеш!
-Да се поразходим?!
-Имам по-добра идея, ще отидем на риболов!
-Но аз не мога да боравя с въдица!
-Ще се научиш! Ако имаме късмет ще вечеряме с риба.
Идеята ми допадна. Закусахме и се приготвихме. Наблизо до вилата имаше езеро сякаш пригодено за риболов. Стоях и гледах как Хари слага стръвта на малката кукичка.Направи същото и с другата въдица, която даде на мен.
-Хайде, ела до мен, да ти покажа как става!
Даде ми въдицата и мина зад мен.Отвори макарата.
-А сега дай леко назад и със замах метни стръвта към средата на езерото. Не забравяй да махнеш пръста си от кордата.
Направих както ми каза и той след това затвори макарата. Заби две стойки в земята и хвърли своята въдица.
-И сега... ще чакаме!
Седнахме до брега и гледахме плувките.
-Скъпа,харесва ли ти тук?
-Много. Природата е великолепна!
-Искаш ли да останем завинаги тук, във вилата?
-Завинаги ли? Защо? Хари направил си нещо и се опитваш да го

скриеш!
-Не скъпа! Тук е любимото ми място, далеч от света. Пък и на теб също ти харесва!
-Да, така е!
Прегърна ме и аз облегнах глава на рамото му. Това което стана ни накара да подскочим.
-Плувката потъна!
Той взе въдицата и започна да навива кордата. Вдигна я и се оказа, че на куката се е хванал лин.
-Хванахме златната рибка! -засмя се Хари.-Голям е, около килограм.
Откачи рибата от куката и я пусна в кофата с вода. Сложи друга стръв и метна отново въдицата.
-Видя ли, няма да се тревожим за ядене!
Усмихнах се доволна. И щастлива. Обичам този мъж. Дори и ако един ден животът ни раздели, незнам дали ше мога да обичам друг,така както обичам него.
Това е новата глава. В следващите глави ще включа и гледната точка на Емили, която ще направи всичко за да си върне любимия. Дали ще успее да раздели Жанет и Хари, ще разберете ако следите историята ми! Приятно четене! 😘😘😘

22.Мразя я

Гледна точка на Хари.
Един месец по-късно...
С Жанет пътувахме към Клив хаус.Усмивката на лицето ѝ беше толкова заразна, че ме накара и аз да се усмихвам. Когато пристигнахме всички се бяха събрали. Сякаш ще имаме семейно съвещание.
Изражението на баща ми въобще не ми хареса. Ами Кларънс, той защо беше тук? Ако той е причината за проблемите ми ще го пречукам.Слязохме от колата и се качихме по стълбите.
-Къде беше? -попита ме баща ми и по тона му разбрах, че нещо не е наред. -Трябва да поговорим!
Кимнах му и обърнах поглед към Кларънс. Надявам се не е забравил какво му казах предния път. Влязохме в кабинета ми.
-Какво си направил пак?
-Какво имаш предвид? -попитах го но подозирах, че е разбрал за Емили.
-Защо Емили твърди, че е бременна от теб?
-Кой ти каза?
-Отговори ми! -кресна баща ми.
-Незнам как е станало! -наведох си главата виновно. -Но не съм сигурен, че детето е мое. Пазихме се.
-Жанет знае ли?
-Ако знаеше досега да ме е напуснала.
-Какво мислиш да правиш?
-Нищо.
-Как така нищо? -извика той.
-Не ми викай!
-Първо се ожени в пияно състояние, а сега ще имаш извънбрачно дете. Какво следва?
Баща ми беше прав да се сърди. Знам, че съм виновен, но какво да правя!
-Ще се разведеш с Жанет!
-Никога! -станах аз. -Няма да стане!

-Това дете има нужда от баща!
-То ще има баща, но Жанет ще остане при мен.
-Какво ще й кажеш когато научи?
-Няма да научи! Впрочем, кой ти каза за бебето?
-Емили, беше тук миналата седмица. Каза, че си й обещал да се оже ите и тя затова не сте се пазили.
-Това не е вярно! Казах й, че ще се разведа след година, но само ако между Жанет и мен не се получи. Тя настояваше да е при мен, за да не съм сам в хотела. Но я пазих! Не съм дете татко!
-Вярвам ти и знам, че ще се погрижиш за детето, но Жанет...
-Затова я заведох в лятната вила. Искам да имаме дете. Ако тя носи детето ми в корема си не би тръгнала никъде.
-Колко си жалък! -ядоса се баща ми. -Жанет не е вещ, за да я държиш насила.
-Обичам я, татко! Не искам да я загубя. А що се отнася до Емили, харесвах я, защото беше най-красивата блондинка в Харвард. Но сега... мразя я.
-Тя те обича и ревнува!
-Не татко, тя не може да бъде с друг, защото се държи зле с всички. Никой не я понася! Докато Жанет е внимателна и нежна!
-Кажи й, преди да е научила отдругаде.
-Ще ми бъде много трудно! Все едно да взема нож и да я убия.
Баща ми излезе. Жанет влезе разтревожена.
-Какво има Хари? Защо се карахте?
Погледнах я и видях разтревоженото й лице. Как да й кажа? Как да я нараня? Не смея!
-Проблеми във фирмата!
-Всичко ще се оправи! Ако мога да помогна с нещо?
-Не миличка! Ще се оправя!

23.Всичко е лъжа

Гледна точка на Емили.
Вече всички научиха за бременността ми, освен онази селянка която ми отмъкна Хари. Ако тя не се разкара от него ще се наложи аз да я изгоня. Детето ми даде голямо предимство. Съветът за това ми даде една от прислужничките на кралицата. Наложи се да надупча всички презервативи в нощното ми шкафче, за да постигна желания ефект. Но не съм доволна. Освен, че не се отървах от Жанет,но и бременността върви с гадене, повръщане и постоянни позиви за уриниране. За три месеца качих седем килограма и изпитвам вълчи глад.Да не говорим и за това, че ме е страх от раждането. В никакъв случай няма да е по естествен път. Ще родя със секцио.
Телефонът звънна.
-Как си, принцесо? -татко винаги ме наричаше така.
-Зле! Каквото ям го връщам.
-Милата ми! Ще говоря с Хари! Той е длъжен да се погрижи за теб!
-Той е безотговорен, татко!
-Това ще се промени!Не се тревожи и пий повече течности да не се обезводниш!
-Добре, татенце! Чао!
Надявам се баща ми да натисне Хари да се разведе с оная. Няма да е зле да отида и да й кажа истината. Искам да й видя физиономията, когато й заявя, че нейният съпруг има за любовница бившата си годеница и дори чакаме дете.
Станах и отворих гардероба си. Избрах цветна прилепнала по тялото рокля за да очертае заобленото ми коремче. Наконтих се сякаш ще ходя на фотосесия.Не си сложих парфюм защото това предизвиква гадене.Обадих се на Брадли, моя личен шофьор да ме откара до имението Клив хаус.
Отидох там. Явно Хари го нямаше или беше в кабинета си, но забелязах жена с черни къдрици да говори със слугите в една от беседките. Тя като ме видя стана и дойде при мен.

-Добър ден, госпожо Бамболи! Заповядайте при нас на беседката. Ще пиете ли нещо?
Изгледах я отгоре до долу. Никакъв стил и се държи сякаш е част от прислугата.
-Не се дръж като слугиня, Жанет! Излагаш се! Искам да поговорим! Насаме! -казах твърдо и погледнах със строг поглед към слугите. Те разбраха намека ми и се махнаха.
-Да седнем!
-Няма да седя на една маса с теб! Дойдох да ти кажа нещо което ти явно не знаеш! Бременна съм!
-Това е чудесно!
-От Хари! -казах аз и гледах как усмивката й замръзна.
-Не ви ли е срам?
-Защо?Ти се омъжи за него докато е бил мъртво пиян, без да се замислиш, че той е сгоден. Най-нахално дойде в дома му и настрои всички срещу него!
-Това е лъжа!
-О, нима! Тогава защо Хари беше с мен, а не с теб. Докато ти плетеш мрежи за да го оплетеш в тях, ние бяхме заедно и решихме да си имаме дете. Само така той ще се отърве от теб.
-Лъжкиня! -извика тя.
-Аз ли съм лъжкиня? Ами ти, запленила си Кларънс, за да можеш,ако Хари те зареже да се пренесеш при него!
Изведнъж силна плесница катастрофира на бузата ми. Тази дрипава селянка си позволи да ми посегне? Ще си плати прескъпо за това.
-Махай се от дома ми веднага! -изръмжа тя и ме хвана за китката. Задърпа ме към изхода.
-Марш! -блъсна ме тя и едва не паднах. За мое щастие бащата на детето ми спря колата си пред мен. Направих се на тъжна и се хвърлих на врата му. Започнах да му се оплаквам, как дойдох с мир, а тя ме зашлеви и ме блъскаше. Хари гледаше със студен поглед към нея, а тя започна да вика.
-Всичко е лъжа, Хари!
Той не каза нищо, но познавам Хари и знам, че ще й вдигне скандал. Доволна съм!
Надявам се новата глава да ви хареса.Следващата е по интересна. ☺Приятно четене!

24.Не издържам повече

Гледна точка на Жанет.
Не мога да повярвам какво видях. Тя го прегърна, оплака му се, а той бе готов да ме изяде жива. Ако Емили лъже, той щеше да се държи другояче, но не. Обърнах се и влязох в имението. Бясна съм. Ако той ме е лъгал и наистина тя носи детето му, то аз повече няма да стоя тук.
-Какво беше това?
-Ти ми кажи! Как така сте любовници? Откога? И наистина ли чакате дете?
Той замълча, сякаш се чудеше дали да ми каже или да излъже.
-Мълчанието ти казва всичко!
-Защо я удряш? Защо я блъскаш? Осъзнаваш ли че се държиш като простачка?
-Не сменяй темата! -изкрещях му. -Отговори ми! Тя от теб ли е бременна?
-Да! -изкрещя той.-Ти сметка ли ще ми държиш?
-Така значи!Всичко е било театър!-казах аз и тръгнах към стаята си. Не искам Хари да вижда сълзите ми. Кларънс беше прав за него. Той ме използва и ще ме нарани. Заболя ме не само от това, че с Емили чакат дете, но и от начина по който постъпи днес с мен. Защитава нея. Аз не съм нищо друго освен играчка.А уж ме обича. Затворих се в стаята си и позволих на сълзите ми да се излеят. Плаках много, но се уморих. Очите ми сякаш пресъхнаха. Някой почука на вратата. Мейбъл влезе, носейки таблата с вечерята ми.
-Къде е Хари?
-Излезе госпожо!
-Помогни ми да откопчея роклята си!
Тя свали ципа и излезе. Свалих роклята и я прибрах в гардероба. Извадих от моя куфар туника и клин. Облякох ги и легнах. Какво ще стане с нас? Потънах в мисли и неусетно съм заспала.
...
Гледна точка на Хари.

Не мога да си простя, че се развиках на жена си. И то заради Емили. Тази случка днес не трябваше да става. Емили умишлено каза на Жанет за бебето. Надява се Жанет да ме напусне. Дано не го направи. Обича ме, но след слуката днес незнам дали все още ме обича.
Спрях пред имението на Емили. Тя беше вън на голямата люлка и гледаше телефона си. Като ме видя хукна към мен.
-Здравей любими!Ще извикам мама и татко!
-Не съм дошъл на гости! -казах студено аз. -Забранявам ти да идваш в имението! Не се заяждай с жена ми! И ако искаш да се видим, ще ми звъннеш на мобилния.
-Но Хари...
-И още нещо Емили! Запомни, че нас ни свързва само това дете.Ние не сме любовници и аз няма да се разведа с Жанет, само защото си бременна. Ще се погрижа за него, но с теб нямам нищо общо.
Тръгнах си. Тя тръгна след мен, извика ме по име, но не се обърнах. Прибирам се вкъщи, защото имам лошо предчувствие, че Жанет си стяга багажа, за да ме напусне.
Карах бързо и още щом пристигнах, с бързи крачки се качих горе до стаята й. Леко отворих вратата и влязох. За мое успокоение Жанет беше заспала. Доближих се до леглото и я завих.Загасих лампичката и излязох. Легнах си спокоен! Утре е нов ден! Ще измисля начин да я зарадвам. Надявам се да ми прости.
Разделям главата на две защото е дълга. Надявам се не се сърдите. 🐿️

Продължение...

Сутринта станах рано и прегледах пощата си. Фелипа сервира закуската в осем. Чудя се защо Жанет не е станала още. Тя винаги става рано. Да не би да се е разболяла.
-Мейбъл, качи се горе и виж как е Жанет!
Тя се качи, но след минута слезе надолу видимо притеснена.
-Какво има?
-Госпожата я няма!... Вещите й също ги няма.
Отидох горе да се убедя, че не ме е напуснала.Отворих вратата и видях леглото оправено.В гардероба бяха само нещата които аз купих. Взела си всичко. На тоалетката имаше плик. На него пишеше името ми. Отворих го и прочетох написаното.
Съжалявам, че тръгнах без да се обадя, но леля ми звънна на зазоряване и ми каза че татко е много зле. Прибирам се във Франция за да се погрижа за него. Така е най-добре и за нас. Няма смисъл да продължаваме. Вие с Емили чаката дете. Не съм егоист и не искам детето да расте без баща. След шест месеца ще можем да се разведем. Обещавам ти да не създавам проблеми и ще се разведем тайно, както се и оженихме. Всеки ще продължи по пътя си.

С уважение:Жанет

Седнах на леглото и се опитвах да асимилирам случилото се. Как си е тръгнала?Пътят до Лондон е дълъг, а и тя не е пипнала плика с картата от банковата сметка. Татко.
Извадих мобилния и набрах номера му.
-Къде отиде Жанет?
-Доколкото разбрах се върнала във Франция заради баща си.
-Ти ли я закара до Лондон?
-Не! Тя се е свързала с Кларънс и го е помолила!
-Защо? Защо моли него? Аз да не съм чужд, че се моли на него?- развиках се аз .
-Спри да викаш!
-Тя не е отишла при баща си! Тя ме е напуснала, тръгнала си е завинаги!

-Откъде го измисли?
-Така пише в писмото, което ми е оставила.
-Явно е научила за бебето. Но на Кларънс нищо не е споменала. Качил я на автобуса за Париж, дал й е пари и номера си.
-Ще го убия! -ударих юмрук в стената. -Само да я докосне ще му счупя ръцете.
-Стига Хари! Не се излагай повече! Отсега нататък мисли за бебето.
-Дай ми адреса на Жанет!
-Няма да ходиш там!
-Тогава сам ще я намеря!
Това е краят на главата. В следващите глави ще се случат неочаквани промени. Приятно четене! 😘😘😘

25.Всичко свърши

Гледна точка на Жанет.
На другия ден...
Минахме границата между Швейцария и Франция. Незнам дали от дългото пътуване или от нерви, но стомахът ми се сви. Помолих шофьора да спре и бързо слязох от автобуса.Нищо не съм яла, а се съдрах да повръщам.
-Да повикам линейка? -попита една възрастна жена.
-Не, благодаря! Добре съм.
-Седни на моето място до вратата. До Париж има още четири часа.
-Много се извинявам!
-Няма нищо на всеки се случва!
Автобуса тръгна. Отворих прозореца и сякаш ми олекна.Като бях дете често ми прилошаваше при пътуване, но вече пораснах. Времето мина бързо и пристигнах на централната автогара в Париж. Огледах се за леля и свако. Те трябваше да ме посрещнат и да отпътуваме за село.
Сред тълпата забелязах леля. Тя ми помаха и тръгнах към нея. Прегърнахме се.
-Как е татко?
-Не е добре, скъпа! Иска да те види преди да си отиде.
-Защо не го доведохте да го заведем направо в болницата?
-Не иска да се лекува!
-Тогава аз ще повикам лекар у нас, да го прегледа.
-Затова те повиках, той ще те послуша.
След час вече бяхме в селото ни. Нищо не се бе променило. Влязох вкъщи и видях татко да лежи. Беше се подул целия, сякаш са го нажилили рояк пчели.
-Жанет, дъще! -протегна ръка той. -Ти дойде!
-Тук съм татко, върнах се и повече няма да те оставя.
Прегърнах го и заплаках.
-Хайде да идем в болницата. Аз ще дойда с теб. Моля те тате!
-Нее! -едва каза той. -Аз вече съм пътник. Майка ти... тя ме чака.

Искам само да се сбогуваме!
-Не татко, не си отивай! Имам нужда от теб!
-Ти си вече голяма... омъжи се, скоро ще имаш и дете. Аз изпълних дълга си към теб. Време е да си отида.
-Не, татко, не.
Стоях и гледах как татко се отпусна и въздъхна. Не можах да се сдържа и се разплаках като дете.Протегнах ръка и затворих очите му.
-Почивай в мир, татко!
Леля плачеше с мен, а свако отиде да извести за смъртта му. След минути траурния звън на камбаната се разнесе из селото. Дойдоха хората от селото за да изкажат съболезнования. Един познат мъж с тъмни очила влезе в двора. Не си направих труда да мисля кой е. Рових в гардероба за да намеря костюма на татко.
-Моите съболезнования! -чух гласа на Хари.
-Как ме намери?
-Взех адреса ти от господин Мърфи.
-Махай се.Върви при майката на детето си.
-Няма,ще остана тук с теб. Ти все още си моя жена.
-Приеми го най-сетне! Всичко между нас свърши, Хари! Това не любов, а една грешка.
-Не наричай любовта ни грешка, моля те.
-Знаеш ли как се чувствам? -попитах го и усетих как две горещи сълзи се спуснаха по бузите ми. -Цялата тази любов, която изпитвах към теб се превърна в омраза. Ти се подигра с чувствата ми. Разби мечтите ми. Аз вече не съм онази Жанет, аз съм една птица без криле. Моля те, върви си и не идвай повече. Обърнах се и излязох.Помолих леля да потърси костюма, а аз излязох навън. След малко видях как се качи в колата си и тръгна. Това е краят!

26.Добре дошла,приятелко!

След погребението на татко с леля тръгнахме към вкъщи. Хари бе платил изцяло разноските в траурната агенция, за което му благодаря. Леля настояваше да се върна при него, но аз съм твърдо решена да продължа сама. Качихме се в колата и потеглихме. Почувствах отново повдигане и слязох. Какво ставаше с мен?Зави ми се свят и едва не паднах. Наложи се с леля да вървим пеша до село.
Прибрахме се след около час. Погледнах към домашния телефон. Имах две пропуснати обаждания от господин Мърфи. Сигурно е искал да ми каже, че Хари ще идва.
Леля ми запари чай от мента. Телефонът звънна отново.
-Добър ден, госпожо Стайлс!
-Сюзън! -зарадвах се аз. -Откога не сме се чували?!
-Как си, мила?
-Ами, добре!
-Значи не си добре! Каня те у нас на гости, да се видим и да си побъбрим.
-Сю, вчера татко почина! Тия дни не съм на себе си.
-Моите съболезнования! Хари с теб ли е?
-Не!
-Защо? Не ми казвай, че сте се разделили!
-Всичко между нас беше грешка!
-Съжалявам! Но все пак ела, не стой сама.
-Добре, ще дойда утре сутринта с влака.
-Ще те чакам с нетърпение!
...
В девет сутринта вече бях на гарата в Париж. Същата онази гара,на която пристигнах за първи път. Шофьора на Сюзън вече чакаше на паркинга.
-Добър ден!-поздрави ме той.
Усмихнах му се и кимнах в отговор. След около полувин час шофиране ми прилоша и повърнах в кофата за смет.
-Ще продължа пеш! -казах на шофьора.

-Не, не, как ще ви оставя! Госпожа Малик ще ме уволни за това. Не упорствах. Поех си въздух и тръгнахме. След минути бяхме вече пред дома на Сюзън. Тя стоеше отвън заедно със Зейн. -Сюзън! -радостно извиках аз.
-Добре дошла, приятелко! -прегърна ме и усетих подутия й корем. Ахнах.
-Бременна си!
-Да скъпа! Със Зейн очакваме момче. Тъкмо си говорихме на кого да го кръстим.
-Отива ти да си бременна!
-Ами ти?
Разказах й всичко.
-Не мога да остана тук, Сю! Всичко ми напомня за Хари. Тук в дома ти се срещнахме, в катедралата св. Патрик се венчахме, в хотела... Ще продам къщата в село и земите и ще замина за Лондон.
-Защо там?
-Защото там никой не ме познава.Ще започна нов живот и ще се захвана с някакъв бизнес.
-Ако искаш да го започнем заедно! Аз имам връзки, познати, лесно ще създадем фирма.
-Не фирма, Сюзън. Мисля да наема оранжерия и да се занимавам с отглеждане на цветя. Смятам, че ще имам печалба, защото цветята се подаряват и на рожден ден и по други поводи. Тази работа ми доставя радост и ще ми помогне да забравя проблемите си.
-Идеята е страхотна! Ще кажа на татко да уреди продажбата и заедно ще заминем за Лондон.
-И ти ли ще дойдеш?
-Защо не? Вирджиния живее там, Мелинда е в Шотландия. Заедно ще направим общ бизнес. Ще отворим и магазини за цветя.
-За магазини не съм мислила! Но не е лоша идея!
-Ще ти помогна, но искам да живееш при мен! Не като моя слугиня, а като моя сестра и най-добра приятелка. Знаеш, че двете израстнахме без майки, затова искам да си по огнем взаимно.
-Имаш моята пълна подкрепа Сюзън.Обичам те!

27.Каквото искам го получавам

Гледна точка на Емили.
След онова, което ми каза Хари не съм спала цяла нощ. Говорих с татко и решихме да отидем в Клиф хаус,за да се разберем.Само, че Хари го нямаше. Само слугите му. Те се обадиха на Едмън Стайлс и той дойде веднага. С татко се скараха, но после се разбраха, тъй като баща му не знаел за вчера и твърди че Жанет го е напуснала. Зарадвах се като чух това. Още повече се зарадвах когато видях Хари да се прибира сам. Баща ми го нападна.
-Искам веднага да поемеш отговорност за детето си. Ще се ожениш за дъщеря ми и ще я вземеш тук при теб.
-Това с бебето ще го решим с нея, вие не се бъркайте. Емили, ела в кабинета ми.
Тя го е зарязала. Оказа се доста лесно, тя е по-глупава отколкото си мисля. Станах и тръгнах след него. Влязох в кабинета му и видях да налива уиски в чашата. Отпи и я остави.
-Напуснала те е! -започнах аз.
-Да, ти се погрижи цял свят да научи за това, че се изтървах в теб.Заради теб тя сложи край на връзката ни, но аз няма да й дам развод.
-Ще й дадеш!-кипнах аз. -Иначе ще я осъдя, за това, че ме удари. Ще я опозоря публично. Ще разкажа на журналистите, как се е омъжила за теб докато си бил пиян.
-Да не си посмяла! -изкрещя Хари и за миг помислих, че ще ме удари. Отстъпих назад.
-Стой далеч от нея, не смей да й вредиш, защото не отговарям. Той се доближаваше заплашително към мен.
-Аз те обичам Хари!-опитах да го успокоя.
-Не искам обичта ти! -изкрещя той и с един замах удари стола и го събори. -Само съпругата ми има право да ме обича. За нейната любов и в ада ще горя. Никога повече недей да плетеш

интриги по неин адрес.
-За какво ми говориш?
-Знаеш много добре! Щом толкова искаш остани да живееш тук. Но мен няма да ме имаш.
-Напротив, скъпи! Ще видиш, ще забравим заедно тази нелепа история.Като се роди сина ни ще станем истинско семейство.
Той за миг промени изражението си.
-Момче ли е?
-Да,Хари, ще имаме момченце.
Извинявай, че казах на Жанет за него, но се късам от ревност. Обичам те и искам шанс.
Разплаках се, а той протегна ръка и ме прегърна. Облегнах глава на рамото му и се усмихнах.Каквото поискам, го получавам. Винаги!

28.Нов живот

Гледна точка на Жанет.
Радвам се за Сюзън. Двамата със Зейн бяха много щастливи. Той я глезеше и буквално я носеше на ръце.
Аз обаче се разболявам. Все съм уморена,лошо ми е и повръщам. Сюзън забеляза това.
-Я ми кажи, кога за последно ти дойде?
-Този месец не съм имала неразположение.
Тя извика прислугата и й поръча нещо.
-Сега ще разберем какво ти е! -подсмихна се тя.
-Смяташ, че съм бременна?
-Убедена съм, но за да сме сигурни ще си направиш тест за бременност.
Жената дойде и ни подаде една кутийка.
-Хайде, скъпа! Влез в банята и следвай инструкциите.
Отидох и направих теста.
-Ето виж, само една чертичка се появи! Няма нищо!
-Тук пише, че се чака десет минути. Ще чакаме.
Тези десет минути ми се сториха цяла вечност.Накрая погледнах и онемях. Чертичките са две. О, Господи! Бременна съм!
-Честито, маменце! -потупа ме по рамото Сюзън. -В теб расте един нов живот.
Натъжих се. Аз пораснах без майка, а детето ми ще порасне без баща.
-Защо плачеш, мила?
-Мъчно ми е, че ще отгледам детето си сама.
-Това няма да стане! Хари трябва да знае за това.
-След като го напуснах и му казах край, не смея да да се върна и да кажа, че съм бременна.
-Тогава му го напиши в писмо. Уредете си среща и...
-Той ще помисли, че не е от него. Пък и оная...
-Нищо не губиш ако опиташ. Хайде, ето ти химикал и лист. Аз отивам да кажа на готвачката каква вечеря да направи.
Аз дълго мислих как да започна и накрая го написах.

Искам да ти благодаря, за това, че плати погребението на татко. Оценявам жеста ти. Искам също така да ти кажа, че в последните дни не се чувствах добре. По съвет на Сюзън направих тест за бременност и той показа две чертички. Бременна съм! Надявам се тази новина да те зарадва. Очаквам отговор от теб, за да знам дали ще оправим отношенията си. И последното, което искам дс знаеш е, че ти си първият и ще останеш единственият мъж в живота ми. Обичам те, скъпи!
Завинаги Твоя Жанет!
Господин Мърфи почука на вратата и аз скрих писмото.
-Нося ти добри новини, мила!
-Намерих купувач, който ще даде една добра сума за къщата ви и за земята. Ще можеш да си купиш и жилище и бизнес ще завъртиш.
-Супер си татко! -извика Сюзън.
И аз ще съм щастлива ако Хари научи за бебето и се съберем!
Това е новата глава. Надявам се да ви хареса! В следващите дни ще съм заета затова няма да мога да качвам. Но обещавам нататък да е по интересно! Приятно четене!

29.Той вече е минало

Гледна точка на Жанет.
Наложи се да остана в Париж. Незнаех, че процедурите по продажбата и смяната на собственика траят толкова дълго. Най-накрая приключихме и следващата стъпка беше да си намеря нещо в Лондон. Брокерските къщи предлагат малки апартаменти, но аз търсих къща. Накрая намерих, но струва цяло състояние. Затова се задоволих с апартамент. По скоро гарсониера с детска площадка отпред.
-Много е хубав! -казах аз.
-Защо не останеш при нас? -намуси се Сюзън.
-Моля те, говорихме вече за това! Не искам да се притеснявате за мен, ще се справя!
Заминахме на другия ден с чартърния самолет, който г-н Мърфи поръча за нас. Не пътувахме с пътническия защото ни разрешаваха само 10кг. багаж, а това за Сюзън беше катастрофа. След час пристигнахме в летище Лондон, където ни чакаше Вирджиния и съпругът й.
-Забавихте се! Здравей Сюзън! Здравей Жанет! -прегърна ни поотделно тя.
Качихме се в колата, която едва побра багажа ни. Останахме при Вирджиния. Двете със Сюзън си приказваха, а аз се увих в топлите завивки и заспах.
...
-Жанет! Няма ли да ставаш вече? -попита ме Сю.
-Колко е часа?
-Два следобет.
Скочих като опарена. Днес трябва да се срещна със собственика на апартамента да се договорим. Дано тук процедурите не са като в Париж. Пропуснах кафето, направо се облякох и заедно със Сюзън и Зейн се качихме в таксито. Този път не ми прилоша. Може би защото улиците бяха криви и изискваха бавно каране. Пристигнахме на адреса. Човека вече беше там. Отвори ни да го видим. Беше страхотен.Белите стени създаваха усещането за

грация. Слънчев и топъл, идеален за мен и моето съкровище.
-Взимаме го! -казах радостно аз и се разбрахме прехвърлянето да стане утре. Човекът си тръгна.
-Малък е! -каза Сю.
-А защо ми е голям? Само аз и детето ще сме.
-Остани при нас, моля те!
-Ще остана докато се роди бебето. Трябва да свърша още куп неща. Да си намеря добър гинеколог, да обзаведа жилището...
-Ще се справим Жанет! -укоражи ме Сюзън.
-Е, дами! Може да седнете някаде да хапнете нещо. Аз ще се поразходя малко. Чао Жанет, чао слънце! -каза Зейн и излезе.
-Трябва да си купиш телефон!
-Да, наистина трябва!
-Хайде тогава да идем да ти купим.
...
До вечерта със Сюзън обикаляхме парка и си говорехме за бизнеса, който мислехме да завъртим.
-Аз ще бъда мениджъра.Ще се занимавам с документациите, ще правя реклами и ще сключвам сделки. Ти ще се занимаваш с отглеждането и поддръжката на цветята. Ще правим букети за всякакъв повод.
-Може да декодираме в кошници и вази.
-Не е лоша идея! Ще покажем на мъ ете ни, че не сме зависими от техните финанси.
Ето я и новата глава. Заради забавянето тази вечер ще кача три глави. Надявам се да ви харесат! Приятно четене! 🫶

30.Тя е в Лондон

Гледна точка на Хари.
Откакто Емили се пренесе в дома ми всичко се обърна наопаки. Тя реши да махне всички мебели и да ги сложим в подземието. Не смея да й откажа, защото е бременна и не искам да се гневи.Единственото, което не й разреших да пипа беше стаята на жена ми. Заключих вратата и ключа носих в себе си. Откакто тя си тръгна не позволих на Мейбъл да смени спалното бельо, за да запази аромата й. Боли ме, защото когато си е тръгнала не е взела снимката, която държеше на нощното си шкафче. Не иска да ме вижда.
Ако на света имаше класация за най-голям неудачник, аз щях да спечеля първо място..
На вратата се почука.
-Здрасти Хари! Идвам при теб с една нова идея.
-Какво измисли пак, Емили? -попитах отекчително и наведох глва назад.
-В двора на имението ще си направим басеин, а останалата час ще я циментираме и ще я направим летен бар, за купони.
Изправих глава и я изгледах като ударен от гръм. Тази жена имаше за цел да заличи всички спомени за Жанет.
-Няма да стане! -твърдо отсякъх аз.
-Хайде де! Колко хубаво ще е! Ще каним приятели,ще купонясваме!
-Казах не! -извиках по-силно.
Тя се ядоса и излезе. Опрях челото на ръката си и въздъхнах. Някой почука.
-Влез!
Не мога да поврвам. Зейн.
-Зейн, приятелю!Каква приятна изненада!
-Как си Хари?
-Добре! Кога пристигна?
-Вчера, заедно със Сюзън! Двамата очакваме дете.
-Хайде честито! -стиснахме си ръцете. Отидох до вратата и

извиках на Мейбъл да донесе нещо за пиене.
-Какво става с теб Хари?Чух разни неща, че бившата ти годеница е бременна от теб.
-Да, за което горчиво съжалявам. Жанет ме напусна и сега живее в онова забутано френско селце,сама и без пари.
-Не се тревожи за нея, Хари! Тя е с нас!
-Тя е тук, в Лондон?
-Да, моля те не ме карай да съжалявам, че ти казах!Продаде къщата и земите си чрез общински търг и взе доста добра сума.Тя, Сюзън и Вирджиния ще завъртят бизнес, свързан с цветя.
-Спомням си веднъж ме помоли да й позволя да работи. Искала е това.
-Да Хари. Пък и това ще й помогне да се съвземе.
Погледнах Зейн със сериозен поглед.
-Зейн, тя поддържа ли контакт с някой?
-Кого имаш предвид?
-Когато си е тръгнала, онзи глупак от съседното имение Кларънс й е оставил номера си. Сигурен съм, че вече знае, че тя е в Лондон и ще се възползва от това да е до нея, да я ухажва.
Кръвта ми кипна.
-Доколкото познавам Жанет, не би му обърнала внимание. Още повече, че вие все още сте женени.
-Наблюдавай я и я пази. Ще ти се обаждам, за да ми казваш как е!
Поговорихме си и това малко ме разведри. Успокои ме и факта, че Жанет е на сигурно място, при Сюзън. Мисля по-нататък да намина да я видя, липсва ми много.

31.Бременна???

Гледна точка на Емили.
Сърдита съм на Хари, затова, че ми отказа да направим басеин.Знам защо не иска? Защото Жанет е засяла градината с цветя и дръвчета. Не иска да ги пипам. Но ще намеря начин да направя басеина.
Джо донесе писмата на Хари и ги остави в кабинета му. Изчаках да си замине за да вляза и да видя кореспонденцията му.Хари излезе с приятеля си и едва ли скоро ще се върне. Седнах на кожения стол и започнах да разглеждам писмата му. От фирмата, от банката и тн. Последното писмо ми привлече вниманието. От Париж. Наместих се удобно и скъсах плика. Разбрах, че Хари е платил погребението на бащата на Жанет и... тя е бременна???
Ахнах. Ами сега? Ако Хари разбере веднага ще я върне тук. Всичките ми усилия ще отидат на вятъра. Не, не. Няма да допусна да научи. Сгънах писмото и го бутнах в сутиена си. Плика накъсх и изхвърлих в коша. Започах да нареждам останалите пликове.
-Какво търсиш тук? -гласът на Хари ме стресна и аз се обърнах. -Защо ровиш в нещата ми.
-Ами аз... аз дойдох да поговорим!
-Ако ще говорим за басеина, забрави.
-Всъщност исках да ти се извиня. Аз просто нямам какво да правя и ми се искаше да ми обърнеш малко внимание.
Отидох към него и сложих ръце на раменете му. Той обаче ги взе и ги свали.
-Запиши се за курс за бременни!
-Аз искам да правим любов, Хари!
-Моля те, престани!
Прегледа писмата и излезе.Чувствам се обидена, с какво Жанет е повече от мен. Аз съм с него от три години, а тя за няколко месеца му проми мозъка. Ще й дам един добър урок. Седнах в моята стая и написх няколко реда.

Скъпа ми Жанет,
След като ме напусна аз взех Емили при себе си. Тя носи моето дете и аз ще се оженя за нея. Съжалявам,но не ми се вярва детето, което носиш да е от мен. Ако беше, нямаше да ме напуснеш.Не разчитай на мен. Ще се разведем и край.
Хари Стайлс.
...
На другия ден.
Днес с Хари ще ходим на лекар. Издокарах се с рокличка и токчета.Коремът ми вече стърчеше педя напред. Хари ме заведе с колата си при лекаря.Направихме нужните изследвания и се оказа, че имам анемия.
-Съжалявам госпожо но не можем да позволим секцио. Ще родите по естествен път.
-Не, не искам. -разплаках се аз.
-Не зависи от нас, а от вас.
Абсурд. Няма да родя по естествен път. Ако трябва ще сменя лекаря.
В следващите глави ще проследим събитията една година по-късно. Надявам се да ви е интересно! 🐑🐑🐑

32.Моята Катрин

Гледна точка на Жанет.
Животът ми преди една година нямаше нищо общо с живота, който живея сега.Благодарение на парите, които изкарах от бизнеса си с цветя успях да обзаведа апартамента си така че след раждането да се нанесем тук.Но се нанесох по-рано, за да мога да подготвя бебешкия кът. Всичко беше в розово, тъй като гинеколожката при която ме заведе Сюзън, ме увери, че е момиче.Очаквах я с нетърпение.И най-накрая този ден настъпи. Денят в който гушнах моето малко момиченце. Моята прекрасна Катрин.Не можех да се отделя от нея. Макар да имаше кошара, аз винаги я взимах в прегръдките си. Обожавам бебешкия й аромат.Гледах я как сладко спи. Благодаря на Бог, че имам възможност да я кърмя, защото Вирджиния нямаше кърма. Горката!
Що се отнася до Хари, г-н Мърфи ни изпрати писмото което дошло след заминаването ни. Прочетох го, но за първи път в живота си не се разплаках. Напротив! Скъсах го и забраних да ми споменават името на негово величество. Ще отгледам дъщеря си сама.
На вратата се позвъни и отидох да отворя.
-Здравейте, дами!
-Здравей, Сюзън! -тя доведе със себе си и малкия си син Алекс.
-Как сте? Жанет, донесох ти някои документи за да ги подпишеш.
-Добре, ще ги подпиша после! Първо ми кажи вие как сте!
-Изтощена! -въздъхна Сю. -Да имаш дете никак не е лесно. Обръща се, започна да пълзи.
Засмях се. Моята приятелка вече не беше онази буйна жена, детето я промени.
-Тук може да играе!
-И без това не мога да го задържам.
Тя го пусна и той запълзя към играчките.
-Жанет, искам да ти предложа, да си наемем детегледачки!

-Не, в никакъв случай! Държа аз да си гледам детето!
-Но ни трябваш в оранжерията. Наех жена, кото уж разбира, но нищо не направи. Пък и аз нямам възможност да работя, заради Алекс.
-Щом искаш наеми детегледачка, но аз ще идвам в оранжерията заедно с Катрин. Пък и чистия въздух и аромата на цветята ще й подействат добре. Ще поръчам още днес да дойдат и да направят навес.
-Щом така искаш добре, но трябва да дойдеш.
Идеята да завъртим бизнес със цветя беше добра и доста доходоносна. Наехме магазин, където се продавахме букети. Обикновените ги правеха Сюзън и Вирджиния, а по-сложните правех аз. Украсявах ги с изкуствени пеперуди и калинки. Събрахме доста пари и можем да си позволим да наемем продавачка.Сетих се за Мейбъл. Тя много ми помогна за обновяването на двора в имението. Работлива е, а и двете сме приятелки. Но за да се свържа с нея, трябва да звънна на Кларънс. Потърсих номера му в тефтера си когато го намерих, набързо го набрах и зачаках. На второто позвъняване вдигна.
-Здравей, Кларънс!
-Да отдавна не сме се чували.
-Добре съм.
-Обаждам ти се да те помоля за услуга! Довечера ще отидеш ли в имението. Искам да говоря с Мейбъл и Лия.
-Но защо?... Добре тогава иди още сега! Моля те, важно е!
-Не, нямам проблеми! Спокойно!... Да, ще се чуем, след като отидеш звънни ми. Благодаря ти!

33.Ще те убия

Гледна точка на Хари.
Стоях близо до оранжерията на жена ми и чаках тя да се появи. Така вече няколко дни тя не идваше. Притесних се. Сигурно е болна. Не мога да питам Зейн, защото Сюзън му е забранила да говори с мен. Не я разбирам. Защо?
Преди година, когато дойдох в оранжерията, за да видя Жанет видях нещастника Кларънс да й носи саксии, явно тя му е поръчала. Бях готов да му смачкам фасона, но Лия ми се обади, че Емили ражда и се наложи да тръгна. Оттогава аз се занимавах със сина си.Кръстих го Саймън. По някаква причина дойде на бял свят преждевременно, но лекарите го стабилизираха. Фелипа и Лия го обсипват с внимание, докато Емили все си намира оправдание за да не е със Саймън.
Ясно! И днес няма да дойде. Ще се прибирам.
Тръгнах към имението, но това което сварих там не ми хареса. Колата на Кларънс. Какво търси той в дома ми?
Влязох и чух гласа на Мейбъл.
-Да, госпожо! Ще дойда, разбира се!... Момент!
Тя взе лист и химикали записа на лист някакъв адрес.
-Да записах го! Много благодаря, госпожо!
Затвори и подаде телефона на Кларънс.
-С кого говори Мейбъл? -гласът ми я стресна.
-Ами аз... говорих...със...
-Мейбъл, попитах те нещо? -каза на по-висок тон.
-Говори с Жанет. Жанет иска да я вземе при себе си за да й помага в бизнеса.
Погледнах Кларънс с гневен поглед.
-Кой си ти, че да командваш слугите ми? -изръмжах.-Мейбъл няма ходи никъде!
-Аз тогава си тръгвам! -каза той и тръгна, но аз го улових за ризата и го върнах на мястото му.
-С теб имам сметки за уреждане! Ти, мръсен лешояд, докога ще се навърташ около Жанет? -стиснах юмруци.

-Докато тя има нужда от мен!
Усмихнах се гневно и засилих юмрука си към лицето му.
Фраснах го и го съборих.Последва втори юмрук... и трети.
-Мейбъл извикай баща си! -извика Лия и застана зад мен.
-Недейте, господине! Моля ви!
-Ще те убия! -казах аз и засилих още един юмрук.
-Видя ли те още веднъж около Жанет, ще те убия.
Джо ме отдалечи от него, а Лия и Мейбъл го проводиха до вратата.
Мейбъл се върна и ме гледаше с надежда, че ще променя мнението си. Нямаше да го направя, но ми хрумна идеята, че чрез нея мога да науча как е Жанет и при нужда тя да се свързва с мен а не с Кларънс.
-Ще ти позволя да отидеш Мейбъл, но при условие, че всеки ден ми се обаждаш, за да ми казваш как сте и дали мога да ви помогна. Ще разпиташ Жанет защо не иска да се съберем и ще ми докладваш ако този мухльо дойде при вас.
-Искате да я шпионирам?
-Не, искам да си върна жената!
Мейбъл се усмихна.
-Приемам!
-Добре тогава! Стегни си багажа и утре лично ще те закарам до Лондон!
Тя се зарадва, аз също. Най-после ще знам къде живее Жанет и с помощта на Мейбъл ще си я върна.
В следващата глава Мейбъл ще научи, че Хари има дъщеря. Дали ще му каже?

34.По-добре сама

Гледна точка на Жанет.
Тъкмо изкъпах малката и някой позвъни на вратата. Кой ли може да е? А и Кларънс вчера ми се обади и каза, че Хари не пуска Мейбъл при мен. Все повече го намразвам. Оставих детето в кошарката и отидох да отворя.Изненадах се.
-Мейбъл, ти дойде!
-Да, нали ви обещах!
-Сама ли дойде?
-Господин Стайлс ме доведе!
Отворих широко вратата и го видях. Мейбъл влезе вътре и затвори след себе си. Останах отвън с него.Направи една крачка към мен и ме заключи в прегръдката си.
-Добре ли си? -повдигна лицето ми. -Не си болна нали?
-Добре съм! -мислих да му кажа, че не е нужно да ми се прави на загрижен, но не можах.
-Доведох ти Мейбъл! Тя ще ти помага! Недей да се натоварваш! И ако имаш нужда от помощ свържи се с мен, а не с Кларънс!
-Благодаря ти! Ще влезеш ли? -хванах ръката му, незнам защо, може би дълбоко в себе си все още го обичах и исках да остане завинаги.
-След малко имам среща с адвоката, затова бързам.Но ти обещавам следващия път да остана.
Целуна ме по челото и влезе в асансьора. Обича ме, знам, усещам го, но това, че не се интересува от детето ни ме кара да страдам повече. Защо Хари? Насълзените ми очи гледаха как лампичката на асансьора се придвижва надолу. Колко трудно е да си самотна майка!
Влязох вътре и видях Мейбъл да се радва на Катрин.
-На кого е това сладко бебче?
-Това е дъщеря ми! -казах аз триейки сълзите си.
-Имате дете? -изненада се тя.
-Да! След като си тръгнах от Клив хаус ми прилошаваше често, направих тест и се оказа положителен.

-Защо не казахте на господина?
-Изпратих му писмо! Той ми отговори след месец. Писа ми, че не вярва детето да е от него.
-Не може да бъде!
-Може Мейбъл! Помисли, защо той мрази Кларънс? Защото смята, че детето ми е от него.
-Не, не. Господинът мрази Кларънс, защото го е видял да ви носи саксии в оранжерията.Хари е искал да ви види и забелязал колата му. Ядосал се е, че ви е дал номера си, за да се прави на герой.
-Това са глупости! Помолих го само веднъж!
-А Кларънс знае ли, че имате дете?
-Знае!
-И не ни е казал? Мръсник!
-Мейбъл!
-Извинете ме!
Гледах я как се радва на Катрин. Гушка я и си прави снимки с нея.
-Много е сладка! Как се казва?
-Катрин. Ударението е на И.
-И името й е сладко! Почакай само мама и татко да научат.- извика тя във възторг. Вече започвам да си мисля дали наистина Хари знае за детето ни. И ако той не знае, кой ми писа вместо него?
Хей, това е новата глава! Искам да попитам тези, които следят историята ми,кое ги вълнува най-много? Историята или това, че Хари Стайлс участва в нея?

35.Действия трябват,не само думи

Гледна точка на Хари.
Не исках да оставям Жанет сама. Не съм я виждал цяла година. Много ми липсваше. Но трябва да си я върна. За да стане това първо трябва да разкарам Емили от живота си. Заради Жанет, заради Саймън и заради себе си. Затова се свързах с адвоката си, за да разрешим този деликатен проблем, без да вдигаме шум.
-Здравей Хари! -поздрави ме и седна на маса срещу мен.
-Здравей! Искам да ми дадеш съвет как да постъпя! С Емили имаме дете.
-Чудесно! Ще уредя развод с онази французойка, как й беше името...
-Жанет. Но проблема е, че аз я обичам и не искам да се развеждам.
-В такъв случай може да осигуриш издръжка на майката и детето и да живеят отделно.
-Емили е много богата и нма нужда от пари. Тя иска мен. Но аз обичам жена си. За съжаление с нея нямаме дете.
-Доста е сложно! -въздъхна адвоката и започна да разстрива слепоочията си. -В какви отношения сте с Емили?
-Нямаме отношения! Тя ходи по цял ден на фризьор, маникюр, коафьор, екскурзии.
-С една дума, не си гледа детето и искаш ти и жена ти да получите попечителство над Саймън.
-Да.
-Така!Само, че законът е винаги на страната на майката.Ще трябва да съберете неуспорими доказателства, за да я обяви съда за неспособна и да даде детето на вас. Изневяра, алкохолизъм...
-Не, Емили не изневерява, пуши, но не пие.А става ли да свидетелства някой срещу нея?
-Зависи за какво!
-Май ще се окаже трудно!

-Трудно, но не и невъзможно.
-Благодаря ви все пак!
Станах и тръгнах към колата. Ще се прибера вкъщи за да говоря с Фелипа, Джо и Лия. Те чистят цялата къща и няма начин да не са попаднали на нещо.
Прибрах се, а Емили пак я нямаше. Повиках слугите си и им казах какво мисля да правя. За моя радост те се съгласиха да ме подкрепят. Взех Саймън и излязохме на двора. През това време те претърсиха стаята й. Телефонът звънна.
-Какво има Мейбъл?
-Възползвам се, че Жанет е в банята, за да ви кажа една невероятна новина. Вие с Жанет имате дъщеричка.
-Какво? -изненадах се. -Я повтори!
-Имате дъщеря! След като си е тръгнала Жанет е разбрала, че е бременна. Писала ви е и вие сте й отговорили, че не вярвате вие да сте бащата. Тя решила да отгледа бебето сама.
-Истина ли е това?
-Да, в момента си играем с малката. Да ви изпратя снимки?
-Пращай веднага, искам да си видя детето! -казах аз и с треперещ от вълнение очаквах да получа съобщението.
-Господине, намерихме това в стаята на госпожата.
Джо ми подаде лист сгънат няколко пъти. Отворих го и останах втрещен. Емили е знаела, че Жанет е бременна.Спомних си вечерта когато ровеше в писмата ми. Тя е писала на Жанет от мое име. Не, няма да й се размине. Съобщенията дойдоха. Отворих ги и се усмихнах от щастие.Имам прекрасна дъщеричка.

36.Ще си отмъстя

Гледна точка на Емили.
Прибрах се вкъщи и видях Хари и сина ни в градината. Отидох при тях и седнах.
-Здравей скъпи!Радвам се да те видя. Напоследък работиш много и искам да отидем на почивка.
Той дори не ме погледна. След малко Лия дойде и отведе Саймън. Хари продължаваше да си гледа телефона.
-Слушаш ли ме? -казах на висок тон и той остави телефона си.
-Казах, че...
-Чух какво каза! Сега ми кажи с какво право ми ровиш в писмата и отговаряш от мое име.
Пребледнях.
-Това е лъжа! -отсякох аз, стараейки се да изглеждам спокойна. -Това е поредната интрига на онази селянка.
-Как може да си толкова отвратителна? Какво си мислиш, че няма да разбера?
-Пак ти казвам, това е лъжа!
-Тогава какво търси това писмо в шкафа ти? -казах ядно и хвърли листа в лицето ми. -Отговори ми!
-Заради това ли е всичко? Заради този лист! Тя те лъже!
-О, нима? Щом е лъжа, защо й отговори,представяйки се за мен?
-Защото тя е излишната! Ние сме заедно от три години и очакваше да станем семейство, а тя се появи и се възползва от теб, за се сдобие с богат мъж.
Той удари с юмрук по масата и ми каза:
-Стига вече с тези твои интриги! Отивай и си събирай багажа.Джо ще те откара до дома на баща ти.
-Гониш ме, така ли! -развиках се аз. -Добре Хари, ще си тръгна, но няма да оставя нещата така, да знаеш.
Тръгнах с гордо вдигната глава. Той представа си няма що за човек съм. Ще го ударя там гдето най-много ще го заболи.

Гледна точка на Хари.

Прибрах писмото в портфейла си, за да го покажа на адвоката и да питам дали може да го използваме срещу Емили. Отключих отново телефона си и гледах снимките на момичето ми. Яд ме е, че пропуснах раждането й. Искаше ми се да бях до Жанет по време на бременността.
Чух приближаващи стъпки.
-Какво става пак, Хари? Емили ми звънна да дойда да те вразумя.
-баща ми седна срещу мен очаквайки да му дам обяснение.
-Виж това дете! -дадох му телефона.
-Много е хубаво! Чие е?
-Това е дъщеря ми! С Жанет имаме дете. -извадих писмото и му го дадох. -Писала ми е, а Емили видяла писмото и й отговорила от мое име. Писала й, че аз се съмнявам, че бебето не е мое.
-Не е постъпила добре! Прав си!
-Затова я пратих да си събира багажа, Джо ще я закара.
-Ами детето?
-Ще заведа дело за родителските права. След това ще предложа брак на Жанет.
-Но как? Вие сте женени!
-Имаме само църковен брак, той не струва. Ще сключим граждански брак и ще направим сватба както си му е реда. Обичам я, татко!

37.Всичко ще се нареди

Гледна точка на Жанет.
С Мейбъл станахме рано. Приготвих кафе и реших след като го изпия да отида в зеленчуковия павильон за да купя плодове за пюре.Мейбъл искаше да отиде, но аз държа лично да подбера плодовете.Излязох и се качих в асансьора. Припомних си какво трябва да купя и като излязох от асансьора се стъписах. Какво търсят журналистите пред дома ми.
-Ето я, излиза! -извика една руса репортерка и операторите насочиха камерите към мен. Изплаших се и се качих обратно. Какво става? Какво искат тези? Влязох набързо в апартамента и заключих. Набрах Сюзън. След няколко позвънявания вдигна.
-Кажи, мила! Какво има?
-Сю, извинявай, че те будя рано, но пред вратата на блока е пълно с журналисти.
-Сериозно ли?
-Да, излязох до магазина и ги видях.
Гласът на Зейн се чу.
-Ужас! -извика Сюзън.
-Какво става, Сюзън?
-На първата страница на вестниците си. Онази разказала как си измамила милионера Хари Стайлс със църковен брак.Дори е намесила и Ктрин и сина си Саймън.Тая да не е мръднала?
-Детето ми! То няма вина Сю! -просълзих се. -Нищо от това не трябваше да се случва!
Затворих телефона и избухнах в сълзи. Мейбъл извади телефона си и започна да набира номер.
-Не се тревожете, госпожо! Звъня на господин Стайлс!
Тя се обърна и загледа през прозореца чакайки да вдигне.
-Господине, голяма беля ни сполетя. Отвън е пълно с журналисти!Онази изрусена гарга се е раздрънкала... Жанет е съсипана, плаче в другата стая!
Мейбъл дойде.
-Господинът иска да говори с вас!

Взех телефона и излязох.
-Как не ви е срам? Какви са тези клевети, какво зло съм ви сторила? Ами детето ми?
-Жанет чуй ме! Онова писмо което си получила от мен не съм го писал аз. Била е Емили! Вчера научих, че имаме дете и изгоних Емили.
-Ти не си знаел, че имаме дете?
-Не знаех, кълна се в паметта на майка ми, незнаех! В момента пътувам към Лондон, след час ще съм при вас. Успокой се, всичко ще се нареди. Обичам ви!
Думите на Хари ми вдъхнаха увереност. Емили е написала тези глупости за да си отмъсти.
Катрин се събуди. Направих й каша и я нахраних. На вратата се позвъни. Очаквах да е Хари, но беше Сюзън.
-Здравей мила! -прегърна ме. -Не искам да се тревожиш, свързах се с адвоката ни, той ще заведе дело от твое име. Ще осъдим тая вещица за клевета.
-Аз мисля същото! -чух гласа на Хари. -Аз лично ще свидетелствам че това не е вярно.
Сюзън гледаше Хари сърдито.
-Защо ме мразиш Сюзън?
-И питаш? Жанет живее сама с дъщеря ти, а ти живееш с бившата си годеница. Ако беше я отхвърлил Жанет щеше да е при теб и нямаше да ставаме за резил.
Той погледна към мен и детето. Дойде до нас и ни прегърна.
-Вие сте моят живот! Обичам ви!

38.Аз съм с теб

Гледна точка на Хари.
Звъннах на адвоката ми за да му съобщя за това което се случи. Искам час по-скоро да осъдя Емили за това, че е знаела за детето ми, но не ми е казала.Скъпо ще си плати и за това, че изложи на присмех сина ми. Сега всички ще го сочат с пръст като извънбрачното ми дете.
Адвоката ме увери, че имаме всичко необходимо, за да заведем дело. Това ме задоволи.
Остана само да разкарам журналистите. Ще им дам едно кратко интервю и ще ги отпратя. Не искам жена ми да стои под ключ заради тях.
Слязох долу при тях.
-Първо да се разберем! -вдигнах ръка аз. -Ще дам интервю, а вие след това ще се махнете.
Те кимнаха и насочиха камери и микрофони към мен.
-Това,което са ви казали е абсолютна лъжа. Аз обичах съпругата си, затова се омъжих за нея.
-Господин Стайлс, защо тогава се оженихте тайно и не с граждански,а с църковен брак.
-Защото бяхме четири влюбени двойки. И нито един от нас не искаше да чака повече.
-А как ще коментирате внезапното изчезване на жена ви?
-Тя не бе изчезнала, отиде на погребението на баща си и имаше работа около завещанието му.
-Последен въпрос! Имате вече две деца от две различни жени. Това означава, че едно от децата ви е извънбрачно. Съгласна ли е съпругата ви да приеме извънбрачното ви дете?
-Да, съгласна е. Сега искам да кажа нещо пред камерата ви за да го излъчите по всички медии.
Емили, никога не съм вярвал, че ще паднеш толкова ниско. За да опетниш репутацията на жена ми, ти потъпка мен и сина ни. Но щом искаш война ще я имаш. Ние не сме ти врагове, ти сама си враг на себе си.

-Благодаря! А сега ви моля да се разотивате, защото и ние имаме работа!
Те изключиха камерите, прибраха си нещата и си тръгнаха.
Качих се горе. Жанет приготвяше обяда, а Мейбъл си играеше с Катрин.
-Мей, дай ми детето и сложи масата.
Тя ме послуша. Взех Катрин в прегръдките си и й се усмихнах. Тя ми отвърна със усмивка, същата е като Жанет. Слънчева и невинна. Беше взела моите очи. Погалих меката й косичка и я целунах леко по челцето.
-Моето красиво ангелче! -казах аз и гушнах момиченцето ми.- Отсега нататък няма да се разделяме.
-Масата е сервирана! Дай ми я и седни да хапнеш.
Подадох я на Жанет и седнахме. Нахранихме се и предложих да ги закарам до оранжерията.
...
Вечерта се прибрахме. Исках да остана насаме с жена си, но нямаше къде да отпратя Мейбъл и това ме издразни. След вечеря излязохме само двамата на терасата.
-Скъпа, искам да те питам нещо, но държа да ми отговориш честно.Би ли приела Саймън като свое дете?
-Разбира се, Хари! Горкото дете няма вина, за това, че майка му не разсъждава.
Знаех, че ще го приеме.
-След делото ще задвижа нещата и ще сключим граждански брак. Ще направим сватба както си му е реда. Може пък и другите да се съгласят.
-Каквото и да решиш аз съм с теб! -обърна се тя към мен.Аз не се сдържах и слях устните си с нейните в една дългочакана целувка.
Краят наближава.Тъжно ми е, че трябва да я завърша.💖💖🌸💙Надявам се финала да ви хареса! 🐱🐱🐱

39.Първият каталог

Гледна точка на Жанет.
Изкъпах детето и се заех да го обличам. На вратата се позвъни.Хари отвори.
-Жанет тук ли е?
-Да, защо?
Тя влезе ухилена до уши.
-Явно имаш добри новини!
-Искам да ти покажа първият ни каталог.
Седна на масата и извади едно списание. Всички я наобиколихме и наблюдавахме, докато тя бавно разгръщаше страниците. Букети, кошници от върбови и бамбукови клонки, стъклени колбички с цветя и какво ли още не.
-Страхотен е, Сю! -възхитих се аз.
-Дизайнът беше на Вирджиния. Пуснах и виртуален в интернет. Така че стягайте се за усилена работа.
-Супер! -запляска с ръце Мейбъл.
-Вие си говорете аз отивам в Клив хаус.
Изпратих Хари до вратата.
-Да не би да те засегнахме с нещо?
-Не мила,снощи ми хрумна нещо и мисля да го направя, пък и искам да видя как е Саймън.
-Ако искаш може да го доведеш тук! Така и двамата ще сме спокойни.
-Добре скъпа! -целуна ме леко и тръгна.
Влязох вътре и Сюзън ме погледна въпросително.
-Аз ли направих нещо?
-Не Сю! Намислил е нещо!
-Ааа, изненада значи!
-Къде отиде Мейбъл?
-Тук съм, направих три коктейла за да отпразнуваме първия каталог.
-Скъпата ми Мей, вълнува се повече и от нас! -прегърнах я, радвайки се, че поне една от нас е щастлива.

...
Вечерта Хари не се прибра. Не дойде и в следващите дни. Дали има някакъв проблем с фирмата? Вече започнах да се тревожа.Прекарвах деня си в оранжерията, занимавайки се със сеене на елхи, а вечерта си ходехме на гости. Ние у Сюзън и те у нас.
Един ден като се прибрахме намерих писмо в пощенската ми кутия. Отворих го и доброто ми настроение сякаш се изпари във въздуха. Призовка от съда. С трепереща ръце набрах номера на Хари.
-Здравей, любима! Радвам се да те чуя!
-Хари, имаме призовка от съда.
-Дойде ли вече?
-Да, но ти откъде знаеш?
-Адвоката ми каза.
-Много ми е неспокойно! Кога ще дойдеш?
-Преди делото.
-Но защо чак тогава?
-До делото има две седмици, бързо ще минат. Имам много работа, Жанет. Трябва да затварям.
Още две седмици сама. Още отсега ме хвана депресия. Как ще издържа?

40.Решението

Две седмици по-късно...
Днес беше денят на делото. Освен аз и Хари, дойдоха г-н Едмън,г-н Бамболи, Сюзън и Зейн, Вирджиния и Лиъм и това което ме изненада беше, че Кларънс също дойде.Хари като го видя хвана ръката ми и вплете пръсти с моите.
Г-н Брис стоеше настрана. И най-накрая се появи нейно величество Емили Ейтън, облечена като за фотосесия.
Часът настъпи и всички влязохме в залата. Съдията, прокурора и заседателите вече бяха заели местата си. Седнахме и започнаха да четат обвинителния акт, който Хари беше завел срещу Емили. След като приключи започна да призовава свидетелите един по един. Първа бях аз.
-Казвам се Жанет Стайлс, съпруга на Хари Стайлс. С него се запознахме на сватбеното тържество в дома на Сюзън. Хари дойде до мен и ме покани на танц. За първи път се почувствах харесвана от някой мъж. Това ме притесни, защото не го познавам. Исках да си тръгна, но нямаше къде да отида. Усамотих се в спалнята и не след дълго Хари дойде и поиска да се оженим. Не мислех, че говори сериозно, но той ми показа, че държи на решението си и не приема отказ. Тогава се появи и Сюзън, тя ми вдъхна кураж, да приема предложението му. Не съжалявам, че го направих.
Сюзън.Предполагам всички знаят, че Конрад Мърфи е мой баща. Бащата на Зейн и моят баща бяха противници от две различни партии. Но ние със Зейн се обичахме и решихме да се оженим с брак който да не може да се разтрогне, а именно църковния.Хари се влюби в своята мис Франция и я поиска за жена.
Зейн. Идеята да се оженим заедно беше моя, тъй като сме родени в една година, завършихме заедно и предложих да се оженим заедно. И тримата ергени се съгласиха.
Г-н Едмън Стайлс.Когато Хари ми каза какво го е сполетяло бях убеден, че тази е някаква използвачка, която ще даде развод срещу голяма сума пари. Но когато я видях за пръв път разбрах

защо сина ми е искал да се ожени за нея. Тя е истински ангел.
Кларънс. С Хари сме приятели от деца. Учудих се когато Жанет ми каза, ще са се оженили. Мислих, че се прави на недостъпна и затова усилено я ухажвах. Емили веднъж ме помоли да се преспорим на женени, за да предизвика ревност у Хари. Аз не се съгласих, защото се надявах Хари да се разведе с нея и аз да й предложа брак.
Г-н Бамболи. Емили поиска от мен да се преспорим на женени, аз й дължах услуга и затова се съгласих. Получи се добре, но тя след това ми заяви, че е бременна, а аз със нея не съм спал. Детето беше от Хари.
Вирджиния.Хари хареса Жанет на празненството. Когато тя отиде някъде той обиколи имението за да я търси. Доведе я със себе си и заяви, че ще се ожени за красивото френско цвете.
Лиам. Познавам Хари от години. Той не се напива лесно, но дори да е пил повече, не би направил подобно нещо, да се омъжи за непозната. Това може да е само любов от пръв поглед.
Емили Ейтън. С Хари сме заедно от три години. След рождения му ден се сгодихме и той ми обеща, че като се върне ще се оженим. От пресата научих, че се е оженил в Париж. Той ми каза, че е бил измамен от нея и трябва да живее с нея една година. Сестра му Беатрис му напълни главата с глупости, че не може жената да живее сама. Била подновила имението, обичала го, чакала го и той отиде за да я прогони. И не се върна. Помолих Майкъл да се преспорим на женени, за да дам урок на Хари и да видя коя е жена му. Успях да го ядосам. Но отношението му се промени, той се увлече по нея, а аз забременях. За да ги накарам да се разведат казах баща му и после на Жанет. Страхувах се, че ще отгледам детето си сама.Жанет си беше тръгнала, аз се нанесох при Хари и месец по-късно дойде писмо. Жанет беше писала, че е бременна. Отговорих й и внушавах на Хари, че той и Жанет имат връзка. Но те показаха, че се обичат...
Емили се разпкака.
-Съжалявам!
-Въз основа на свидетелските показания и признанията съда реши:Емили Ейтън като подсъдима да заплати сумата от 75000 паунда за нанесени морални щети върху семейство Стайлс. Отнемат се и родителските й права върху Саймън Стайлс за срок от две години. Делото приключи! -заяви съдията,удари с чука и излезе.

41.Заедно завинаги

Гледна точка на Хари.
Мина седмица откакто делото приключи, Изненадата, която подготвях за жена ми и децата вече беше готова. Тази вечер щяхме да нощуваме в Клив хаус.
Обадих се на сестра ми, за да я поканя на вечеря. Обадих се и на Мел. Тя естествено ми се скара, че съм допуснал Емили да ме раздели от съпругата ми. Не казах нищо в своя защита, по-важно беше тя да дойде. Поканих семейство Малик и Конрад Мърфи, помолих Сю да не издава, че ще идва.
Времето захладняваше.Исках час по-скоро да си идем у дома. Исках да видя реакцията на Жанет когато види всичко.
Приготвихме се и аз свалих куфарите долу. Мейбъл и Жанет слязоха, носейки децата на ръце. Сложихме ги в столчетата на задната седалка и Мейбъл седна при тях. Жанет се качи отпред при мен. Запалих двигателя и потеглихме. На децата им хареса пътя, защото се бяха отпуснали и заспиваха.
-Радваш ли се, че се прибираме?
Тя кимна с лека усмивка и отново се загледа навън.
Пристигнахме в имението. Джо и Лия бяха отвън и ни чакаха. Когато влязохме в двора Жанет ахна от изненада. Пред нея се простираше басейн, а зад него имаше летен бар. Всъщност идеята беше на Емили. Отначало бях против, но после размислих.
От другата страна имаше детски кът:пързалка и катерушки.
-Това е за нашите деца! -казах слагайки ръка на кръста й. -Аз държа да имаме още няколко!
Тя не бутна с лакътя си, но по зачервените й бузи разбирам, че идеята й допада.
-Да влезем!-хванах я за ръка и вплетох пръсти с нейните.
Всички стаи бяха боядисани в светло лилав цвят. Знаех, че е любимият й. Стаята, в която тя спеше вече беше детска стая. Поръчах на едната стена да се нарисуват Мики маус и приятелите му, а на другата стена бяха принцесите от

Дисни.Жанет огледа обзавеждането със сълзи на очите.
-Прекрасно е! -прошепна едва тя. -Ами аз? Къде ще спя?
-Ела да ти покажа стаята!
Тя ме последва и спряхме пред моята стая.Жанет се подсмихна, защото явно се досещаше, че това вече щеше да е нашата обща стая. Отвори вратата и ококори очи. Пред нея стоше спалня от балдахин.
Отстрани имаше четирикрилен гардероб, а от другата страна имаше тоалетка. На нея стоеше букет от рози, върху които имаше картичка. Тя я отвори и прочете:
Омъжи се за мен!
Тя се усмихна и погледът й се насочи към мен.
-Не приемам не за отговор!
-Тогава ще кажа да!
Доближих се до нея и увих ръце около снагата й. Доближих устни и тъкмо щях да я целуна, когато на вратата се почука.
-Вечерята е сервирана и гостите ви чакат!
Слязохме долу.
-Жанет, скъпа! -прегърна я сестра ми. -Толкова се радвам да ви видя заедно.
-И аз, дъще! Много ни липсваше! -каза баща ми.
-Сюзън и Вирджиния ще дойдат нали? -попитах Джо.
-Пътуват насам господине!
Седнахме в антрето. Облегнах се доволен и слушах как съпругата ми с радост разказваше за работата си в оранжерията.
Звънецът звънна, Джо и Лия отидоха да посрещнат гостите.
След малко Сюзън видимо въодушевена влезе.
-Познай кого ти водя? -тя се отмести и даде път на Мелинда. Тя беше бременна в осмия месец.
-Мел! -отиде към нея и се поздравиха. -Най-после и ти ще станеш майка!
-Оф нямам търпение да се отърва от този товар!
Засмяхме се.
-Хайде на масата, че умирам от глад. -извиках аз.
Седнахме да вечеряме. След това се върнахме в хола. Реших, че сега е момента да го кажа.
-Искам да ви благодаря, че дойдохте!Преди време Зейн предложи да се оженим заедно. Този път аз предлагам да се оженим заедно, да сключим граждански брак и да направим обща сватба.Съгласни ли сте?

-Да! -казаха всички.
Това беше едно ново начало за всички ни.
Съжалявам, че не можах да кача глава. Бях болна.
Следващата глава ще е финалната! Надявам се да ви хареса!

42.Финал

Гледна точка на Хари Стайлс.
Любовта,която чаках дълго и вече мислих,че няма да дойде, ме връхлетя изведнъж. Преобърна целият ми живот. Настани се в сърцето ми, за да остане там завинаги. За нея си струваше всяка възможна и невъзможна цена. Исках я за себе си. Тя не бе като останалите, но не по това я познах, а по блясъка в очите й. Любовта й, която се колебаеше дали да прекрачи прага на живота ми.Тя не искаше подаръци от луксозни магазини, тя искаше мен!
И ето ме днес пред олтара, заедно с хората, които бяха до мен и в добро и зло. Стоя и чакам любовта ми, облечена в бяло, като гълъбица. За да й се закълна в трезво състояние, че ще се обичаме, докато смъртта ни раздели.

Гледна точка на Жанет Стайлс.
Преди да срещна Хари не знаех нищо за любовта.Но още щом видях красивите му очи, в мен нещо трепна. Сякаш душата ми му принадлежеше преди да сме се срещнали.Той беше моята съдба, моята сбъдната мечта.Обичах го въпреки всичко и живеех с надеждата, че ще прекараме живота си заедно.Не копнях за изискани вечери, а за топлите му прегръдки, които ме караха да се чувствам специална. Не исках да се возя в лимузината му, а да се разхождаме хванати за ръце. Не искам цветя, искам погледът му да ми казва "*Обичам те*".
Днес, в деня на нашата сватба аз съм готова да се врека във вярност още веднъж, не само пред приятелите ни, а пред цялото общество.
-Готова ли си, скъпа? -попита ме г-н Едмън.
-Да,... татко. -натъжих се.
-Не, не! Обеща ми да не плачеш! -напомни ми той.
Подаде ми лакътя си и аз увих ръката си на него.
-Да тръгваме!
...

Гледна точка на Хари
Служителят даде сигнал, че булките идват. Всички се обърнаха, за да видят нашите жени. Вратите се отвориха широко. Г-н Мърфи водеше дъщеря си Сюзън. Бащите на Вирджиния и Мелинда ги водеха. Най-накрая влезе моето съкровище.За баща ми беше гордост да я доведе до олтара. Подари й колието, което майка ми носеше на всички специални поводи.
Той я предаде на мен. Гледах я сякаш си бях глътнал граматиката. Тя ми се усмихна с онази нейна усмивка, а после погледът й се обърна към малките ни сладурчета, които бяха напървия ред, облечени като шафери.
Гледна точка на Жанет.
Слушах речта за брака и си спомних за всичките ни прекрасни мигове. Първият ни танц, целувката в спалнята на Сю.Мислите ми бяха прекъснати. Донесоха ни пръстените,които да сложим.
-Вие, Харолд Едуард Стайлс,приемате ли Жанет Руво Стайлс за ваша законна съпруга, да я обичате в добро и зло, докато сте жив?
-Да, приемам я. -отговори той и ми сложи пръстена.
-Вие, Жанет Руво Стайлс, приемате ли Харолд Едуард Стайлс за ваш законен съпруг, да го обичате и уважавате докато сте жива?
-Да, приемам го. -сложих му пръстена.
-След като и четирите млади семейства изразиха желание да узаконят връзките си пред Бога и пред обществото, обявявам гражданските бракове за сключени. Можете да целунете булките.
Хари повдигна булото ми.
-Да не се целуваме тук!-помолих го, а той с дяволита усмивка ме сграбчи и ме отпусна назад. Хванах се за раменете му от страх, че ще ме изпусне. Притиснахме се един към друг и го целунах.
-Добре дошла в живота ми, любов моя! Остани с мен завинаги!

Това беше краят на приказката. Тя ни показва, че понякога грешното решение е най-правилното. Надявам се, че историята ми вие харесала. Благодаря на тези, които я следиха! Обичам Ви!